

SEVGİ

MAYIS 2014 Sayı: 545 Fiyat: 7 TL

DÜNYASI

**BİRLİKTE KUVVET DOĞAR
ÖZGÜR OLMAK BİR OLMAKTIR
KALPTEN YAŞAMAYA BAŞLAMALIYIZ**

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 46 Sayı: 545 Mayıs 2014

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezigil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 80TL
Yurt Dışı: 100 TL

İÇİNDEKİLER

Birlikten Kuvvet Doğar	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Canlıların Evrimi ve İlk Âdem	7
Ahmet Kayserilioğlu	
Özgür Olmak, Bir Olmaktır	14
Güngör Özyiğit	
Kalpten Yaşamaya Başlamalıyız	21
Keisha Crowther (Küçük Büyükanne)	
İslâmiyette Kadın	27
(Kadının Bitmeyen Çilesi) Yalçın Kaya	
Nasıl Düşünmeliyiz? - II.....	38
Çeviren: Nelda Bayraktar	
2014 Yılı Mesajı	41
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

En şaşırduğumuz, en beklemediğimiz üzüntüleri en saygı duyduğumuz, bazen en yakın hissettiğimiz kişiler bize yaşatabilir. Allak bullak olur, inanamayarak hayretler içinde kalır ve ciddi bir şekilde yaralanıp incinebiliriz. Böyle bir durumla karşılaştığımızda, ki çok sık olmaz, sayılıdır, aklımıza ilk gelecek düşünce şu olmalıdır: “Sevme konusunda bir sınava tabi tutuluyorum ve kendimle yüzleşmek üzereyim.” Genel olarak sevgi değildir burada söz konusu olan; konu sevebilmek gücü, her şeye rağmen önceki sıkı tutulan, gönüle alınmış, önem verilmiş olanı bırakıvermemek, gönülden ve akıldan çıkarmamak, değersizleştirmemektir. O yüzden ilk şaşkınlık ve sersemlik geçince gelecek olan kızgınlık ve öfke hallerine hazırlıklı olmalıyız. Bu aşamada ipin ucunun hiç kaçmaması gerekir. Yapılacak olan, kızgınlık ve duygusal patlama hallerinin gelmeye başladığı her seferinde öncelikle bu dalgaları karşılamaya hazırlıklı olmak gerektiğini, zaten hazırlıklı olduğumuzu ve asla kötü düşüncelere yenik düşmeyeceğimizi kendimize hatırlatmamızdır. Ve tabii sonra mücadele başlayacaktır. O sevgiyi koruma ve yeşil tutma adına yaptıklarınız, sabır ve tahammüller birer birer belleğinize inmeye başladığında, vesvese verenin de körüklemeleriyle ne kadar saf, aptal ve kişiliksiz olduğunuz yüzünüze çarpılmaya çalışılır. Ama bilgiyi biliyorsunuz: Severken istismar edilmekten korkmak, gerçek sevginin ne demek olduğunu bilmemek demektir. Sevgi kapamaz, her şeyi ile açar seveni. Bildiğiniz ve doğruluğuna inandığınız her bilgiyi hatırlamalısınız. Bu buhranla başatmanın ardından, büyük bir kırgınlık ve üzüntünün geleceğini hesap etmek zor olmasa gerek. Kendine acıma, hayatın boş ve anlamsız olduğunu düşünme anları. Bu halden hale geçme durumu ve verilen mücadele, bir uyuşturucu müptelâsının o zehirden kurtulma mücadelesi kadar zorludur. Çünkü kendinizi dönüştürmektesinizdir. Ama elinizde bilgi vardır, hani olaylara şekil veren hüviyet ve kuvvet. Vesvese veren sizi gerçeğe getirmek için işini yaparken, her nefessiz kaldığınızda sığındığınız, adını andığınız Yaraticınız vardır. Duygularınız ve düşünceleriniz sebep olan kişi ya da kişileri hışımla yerden yere vurmaya hazırlanırken, zihniniz ve bilinciniz kararlı bir şekilde dizginleri derhal ele almalı, asla yıkıcı, negatif ve kötü düşüncelere geçit vermemelidir. Bitmeyecekmiş gibi görünen zaman geçecek, siz temiz, inandığınıza uygun bir zihin ve gönülle selâmete ereceksiniz. Bu uğraşı veremezseniz değişemezsiniz. Değiştüğünüzü olaylar size gösterecektir. O zaman sevme konusunda bir endişeniz kalmayacak, size bu deneyimi yaşatanlara içinizden teşekkür edecek, Yaraticınıza bir adım daha yaklaşacaksınız. Tüm sevgiler O'nun içindir ve her insan O'nun huzurunda yalnız ve tektir.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*Gerçek bir olanlar,
biribirine zarar vermezler,
faydalı olurlar.
Kısıtlamazlar, serbestlik
kazandırırılar.
Birliğe ulaşanlar hür
olurlar, destek görürler.
Gönüllerinde bu
serbestliğin ve dostlarla
çevrili olmanın huzurunu
taşırılar. Birlikten kimsenin
menfaatine veya kişiliğine
zarar gelmez, aksine yarar
ve destek gelir.
Birliğe ulaşanlar arasında
hizmet, sevgi ve fedakârlık
yarışı olduğu için herkes
güvendedir ve güçlüdür.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Birlikten Kuvvet Doğar

Bir baba, son günlerinde hasta yatağında iken, beş oğlunu yanına çağırır. Onlara der ki: "Hepiniz aynı boya ve aynı kalınlıkta ikişer sopa kesip getirin". Oğullar sopaları getirince, baba: "Şimdi sopalарınızın birer tanesini bana verin, diğerleri sizde kalsın." Çocuklar öyle yaparlar. Baba, kendinde toplanan beş sopayı daha önce hazırlattığı bir sicimle büyük oğluna sımsıkı bağlatır ve o bağlı sopaları tekrar eline alır. Oğullarına büyükten küçüğe sırayla elinizde kalan tek sopaları "kırmın" der. Oğullar sırayla ellerindeki sopaları kolaylıkla kırarlar. Beşi birarada bağlanmış sopaları baba, önce en büyük oğula verir: "Şimdi bunu kır!.." der. Büyük oğul kıramaz. Sırayla diğer dört oğul da dener, hiçbiri kıramaz. Baba bu güzel öğretici uygulamadan sonra, alınacak dersi dile getirir: "Görüyorsunuz tek sopalарınızı hepimiz kolaylıkla kırdınız. Ama beşi birarada bağlı sopaları hiçbiriniz kıramadınız. Siz de tek tek olursanız, sizi kolayca alt ederler. Ama beşiniz birlikte, birbirinize bağlı, tutkun ve birbirinize destek olursanız sizi kimse yenemez. Siz birlikte daima güçlü olursunuz. Birliğinizin harcı sevgi, yardım ve hoş

görmektir. Birbirinize kızmayacaksınız, affedeceksiniz. Kimsenin sizin birliğinizi bozmasına izin vermeyeceksiniz. Birbirinizin değerini hep görecek, hep söyleyeceksiniz. Birlikte yücecek ve mutlu olacaksınız. Birlikten kuvvet doğduğunu herkese göstereceksiniz. Sizlerden son dileğim budur."

Bir köyde herkes kendi tarlasını ekip biçiyor, kendi hayvanlarına kendileri bakıyordu. Bazısı iyi geçiniyor, bazısı kıt kanaat geçiniyordu. Bir gün onlara, bir akıllı ve bilgili kişi, bütün köy halkının birleşerek bir kooperatif kurmalarını salık verdi. Ziraat mühendisi olan o akıllı ve bilgili kişiye kooperatifin başına geçmeyi teklif ettiler. "Sen de gelirden hisse alırsın" dediler. O değerli zat: "Bu teklifi kabul etmem için bazı şartlarım var." dedi. "Benim başarıya ulaşabilmem ve kooperatifin de kuvvetli olması için, sizlerin tam bir uyum içinde olmanız gerekir. Bunu da birbirinizi daha çok severek, birbirinize daha çok destek ve yardımcı olarak sağlayabilirsiniz. Kimse haksızlığa, kıskançlığa, birbirini kötülemeye sapmayacaktır. Sizler hepimiz iyi insanlarıyız, elbette hepimiz birbirinizin iyiliğini istersiniz." Onun

şartlarını bütün köylüler seve seve kabul ettiler. "Eğer bir yanlışımız olursa bizi uyar" dediler.

O bilgili ve iyi gönüllü kişinin girişimleriyle kooperatif süratle kuruldu. Kredi ile traktör ve biçerdöver alındı. Tarlalar traktörle sürülmeye, ürünler biçerdöverle toplanmaya başlandı. Tarlaların verimini artıracak, tedbirler alındı. Köyde modern ağıllar ve ahırlar kuruldu. Meralara bile bakım yapıldı. Hayvanlar en gelişmiş metotlarla bakılmaya, onların sütlerinden ve etlerinden daha çok verim alınmaya başlandı. Köydeki işler bitince, traktör ve biçerdöverler komşu köylere kiralanmaya başlandı. Oradan da gelir elde etmeye başladılar.

Köyde fakir, yoksul ve boş oturan kalmamıştı. Herkes bir işte çalışıyordu. Çalışmak herkese huzur ve zindelik kazandırmıştı. Herkes birbirini kolluyordu. Aralarında sevgi ve birlik gitikçe artıyordu. Bilgili Ziraat Mühendisi köyün yöneticisi ve herkesin sevgilisi olmuştu. O da herkesi çok seviyor ve kolluyordu. Köye refah gelmişti. Birlik ve mutluluk kurulmuştu. Herkes bu durumdan çok memnundu.

AVRUPA BİRLİĞİ

Avrupa'nın altı ülkesi çıkarlarının aralarındaki birliği kuvvetlendirmekte olduğunu gördüler. Bir "Avrupa Devletler Topluluğu" kurmayı kararlaştırdılar. Bu sevgiye ve insani duygulara dayanmayan bir birlik olduğu halde, kısa sürede bütün üye ülkelere yararlı olmaya başladı. Almanya, Fransa ve İtalya'nın başı çektiği bu birlik kurulurken, geçmişin acı hatıraları, hepsinde tereddütler uyandıyordu. İkinci Dünya Savaşında Almanya ve Fransa harbe girmişlerdi. Sonra tüm Avrupa ve tüm dünya bu savaflara katılmıştı. Milyonlarca ölü ve yaralı vardı. Birçok şehirler yakılmış ve yıkılmıştı. Onların, eskinin kinlerini içlerinden atarak birbirine dostça el uzatmaları büyük bir aşama idi. Artık onlar kavga etmeyecekler, ortak hareket edecekler, kimse ölmeyecek, hiçbir yer yıkılmayacak, aksine her ülke daha mâmur olacak, herkes daha zengin ve korkusuz olacaktı. İlk andaki tereddütler, iyi sonuçlar alındıkça kayboldu. Sonra Avrupa Birliği büyümeye başladı. Türkiye ve Yunanistan da aday üye ülkeler arasında idi. Yunanistan şartları yerine

getirdiği için AB'ye girebildi. Türkiye çeşitli çalkantılar ve mali sıkıntılar yüzünden o birliğe Yunanistan'la beraber giremedi.

AB'ye bizden önce giren ülkelerin kalkınması hızlı bir şekilde devam etmektedir. O birliğe katılan bütün Avrupa Ülkeleri, birliğin kazandırdığı ekonomik ve sosyal nimetlerden yararlanmaktadır. En önemlisi birbirinden zarar gelecek endişeleri kalmadı. Her üyenin topluluk içinde bir değeri oldu. Ticaretleri, üretimleri ve refahları hepsinde arttı. Ayrıca tek para birimine de (Euro) gittiler. Birliğin tüm üyeleri birbirine vizesiz, pasaportsuz gidip geliyorlar. Birlikten hepsinin hürriyeti (bağımsızlığı) arttı. Hepsine gelişme ve refah geldi. İleride bu birlik yalnız çıkar birliği olmaktan çıkar da, sevgi ve kardeşlik bilinci ağır basmaya başlarsa, refah, mutluluk ve hürriyet hepsinde çok daha fazla artacaktır.

DOST OLAN BİR OLAN İYİ YAŞAR...

Dost olmanın, bir olmanın ve birleşmenin faydalarını göremeyen insanlar, malını, hakkını ve menfaatlerini korumak için sürekli kavga

ederler. Kavga edenlerden yenen de, yenilen de, zararlıdır. Belki birinin zararı diğerinden biraz fazladır. Fakat her an düşmanlık ve tedirginlik içinde olmaları, onların güçlerinin ve enerjilerinin boşa harcanmasına, hep huzursuz olmalarına yol açmaktadır. Düşmanlığın ve sürtüşmenin devam etmesi zararlarının büyümesini getirir. Araya akıllı ve iyi niyetli araçlar girer, onları barıştırsa, onlar yavaş yavaş dost ve kardeş olmanın, güçlerini birleştirmenin yararlarını görmeye başlarlar. Emekler, güçler, en başta gönüller birleşince, huzur ve mutluluğun yanında hakların, menfaatlerin, malların ve kişiliklerin de daha iyi korunduğu, hemen görülmeye başlar. Birlik iyi olunca kimse zarara uğramaz, herkes kazançlı, huzurlu ve hür olur. Hür olur diye bilhassa vurguluyorum. Bir kimse düşmanların arasında rahat edebilir mi? Düşman değil de kendisini sevmeyen, kıskanan ve eleştiren kişilerin arasında bile serbest hareket edemez. Söyleyeceklerine hep bir kusur bulunacağını, her sözüne ve her hareketine bir kulp takılacağını bilirse, çok doğru da olsa düşüncelerini ve görüşlerini söyleyebilir mi? Öyle bir ortamda insan sürekli savunma duru-

mundadır. Nereden ne gibi bir zarar geleceğini bekler durur.

Hâlbuki hür bir ortamda, kendisini sevenlerin arasında, insan görüşlerini, düşüncelerini rahatça ortaya koyar. Düşünceleri ve görüşleri doğru ve yararlı ise, herkesin takdirini ve sevgisini kazanacağını bilir. O ortamda kısıtlama ve sınırlama yoktur, aksine destek olma ve teşvik etme vardır. Öyle ortamlar insanların gelişmelerini sağlayan, hürriyetlerini doya doya kullanacakları, destek olan ortamlardır.

Çoğu kimse bunun tersini düşünür. Birliğe ulaştınca, insanlarla bir olunca, serbestliğinden, kişiliğinden, hürriyetinden ve menfaatlerinden kayıplara uğrayacağını sanır. Onun için herkese biraz mesafeli durmaya çalışır. Yani devamlı tetikte, savunmaya hazır durumdadır. Bu düşünce ve bu kuşkularla gerçek birlik asla kurulamaz. Birliğin getireceği yararlar elde edilemez. Öyleleri bir topluluk içinde de olsalar, tektirler, kimseyle bir olmaya yanaşmamaktadırlar. En ufak sebeple buldukları topluluktan kopmaya hazırdırlar. Eğer o topluluk yalnız kendi çıkar-

larını düşünen, çıkarları için, her kötü şeyi yapmaktan çekinmeyen kişilerden kurulu ise, kuşkulu kişiye hak vermek gerekir. Kuşkulu ve güvensiz kişi iyi kişilere de güvenemez.

Ama çoğu zaman böyle değildir. Birbirini seven, iyiliğe, fedakârlığa hazır kişiler, bir de birliğin gereğini, yararlarını ve zorunluluğunu görüyorlarsa, onlar arasında çok yararlı ve çok köklü birlikler kurulabilir. Düşünceleri, inançları, dünya görüşleri ve dünyadan beklentileri birbirine yakın kişiler arasında çok yönlü ve köklü birlikler kurulur. Bunun için önce birliğe engel olan şeyleri ve birliğe götüren temel esasları iyice bilmek gerekir. Elbette birliğin hamuru her zaman sevgidir.

GERÇEK BİRLİĞE GİDEN YOLDA

Birlik olamayışın temel sebebi, bilgisizliğin ve tecrübe noksanlığının doğurduğu yanlış düşünceler ve yanlış korkulardır. Bu bilgi eksikliğinden dolayı, insanlar bencil oluyorlar. Yalnız kendisini düşünenin, en doğru davranış olduğunu sanıyorlar, hâlbuki yalnız kendisini düşünen, yalnız kalmaya

mahkûmdur. Başkalarını da düşünen, onların ilgisini ve sevgisini kazanmaya başlamış olur. Kimseye güvenmeyenler ise, herkesi yabancı ve düşman görmekte dirler. Başkaları kötüdür, onlardan insanlara her zaman bir zarar ve kötülük gelebilir. Başkalarını sevmeyenler ve onlara güvenmeyenler, onları yakından tanımayı ve sevi lecek iyi bir yönleri var mı, diye araştırmak gereğini de duymazlar. Menfaatleri veya işleri gereği birlikte oldukları kişilere karşı da, sürekli tetikte ve uyanık davranırlar. Öyle kişiler bu düşünce, bu inanç ve bu duygu ile kimseyle gerçek birliğe ulaşamazlar. Böyle kişilerin doğru bilgilerle ve ana esaslarla mutlaka eğitilmeleri gerekir.

Gerçek bir olanlar, birbirine zarar vermezler, faydalı olurlar. Kısıtlamazlar, serbestlik kazandırır lar. Birliğe ulaşanlar hür olurlar, destek görürler. Gönüllerinde bu serbestliğin ve dostlarla çevrili olmanın huzurunu taşırlar. Birlikten kimsenin menfaatine veya kişiliğine zarar gelmez, aksine yarar ve destek gelir. Birliğe ulaşanlar arasında hizmet, sevgi ve fedakârlık yarışı olduğu için herkes güvendedir ve güçlüdür.

DÜŞÜNCE BİRLİĞİ

Bir olmakta ve birleşmekte büyük faydalar var. Kavga edenler daima zarar görür. Bir olanlar ve dost olanlar iyi yaşar. Birliğe gitmek için düşüncelerinizi ve duygularınızı düzeltmeniz gerekmektedir. Önce aynı özden yaratılmış, aynı özellikleri, aynı ihtiyaçları taşıyan kardeşler olduğumuzu bileceğiz. Aramızda bilgi ve kültür farkı, zenginlik farkı, eğitim farkı olabilir. Yani birlik için aynı seviyede olmak gerekmez. Ama öзде aynıyız. Öyleyse tüm insanlar kardeşiz. Bizi yaratan Rabbimiz, tüm insanların yükselmesini, arınmasını ve birliğe ulaşmasını istiyor. Öyleyse kardeşler biribirimize destek olarak yükseleceğiz, arınacağız ve birliğe ulaşacağız. Bunları yapabilmek için birbirimizin iyi yönlerini sürekli görmemiz, düşünmemiz ve dile getirmemiz gerekir. İnsanları kardeş olarak seveceğiz, hoş göreceğiz ve affedeceğiz. Herkese kızıp durmakla, hem kendimizi huzursuz ederiz, hem de dostsuz kalırız.

Düşünce birliğine varabilmek için, aynı şeylere iyi, aynı şeylere kötü dememiz gerekir. Bu da aynı doğru esasları, değişmeyen ana

esasları, hepimizin kabul etmesiyle gerçekleşir. İyilik, yardım, doğruluk, bilgileri artırma, sevmeye ve düzenle çalışma her devirde yükselten değerli hareketler olarak kabul edilmiştir. Onun için "Yükselmenin merdiveni beş basamaklıdır: Doğruluk, iyilik, çalışmak, bilgi ve sevgi" denmiştir.

Kötü davranışlar da, başkalarına az veya çok zarar vermek, haksızlık etmek, yalan söylemek, insanları kötülemek, yermek, gıybet yapmak, kızmak, kin tutmak, nefret etmek, tuzak kurmaktır. Yani insanları sevmemek, onlara zarar vermeyi kendine hak görmektir. Böyle kötü davranışlar da her devirde kötü olarak kabul edilmiş, kınanmış ve cezalandırılmıştır.

"Düşünce birliğine vardığımız zaman, her şeyi kökünden halletmiş olacaksınız. Düşünce birliğine varmak için düşününüz. Bütün insanlar aynı şeyi düşündüğü zaman, biliniz ki, çok mesut bir dünya olacak."

Düşünce birliği, elbette iyi ve doğru esaslarda olacaktır. Kötülerin kötülük için kurdukları birlikler geçicidir. Sonunda birbirinin başını yerler. Devamlı olan ve yük-

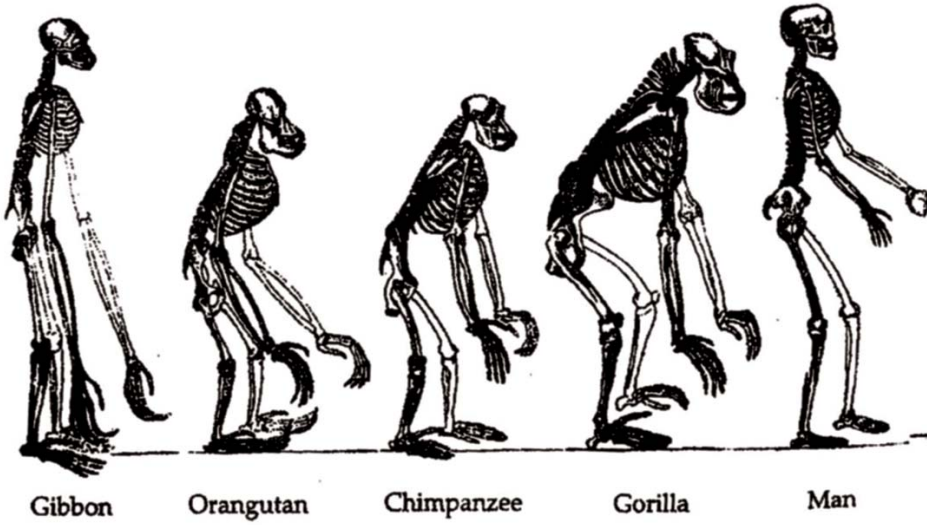
selten, doğrularda bir olmaktır.

Tüm insanların birliğine gitmeden önce, en küçük birlik örneği olan ailede saygıya, sevgiye ve övgüye dayalı birlik kurmaya alışmalıyız. Sonra o birliği dostlar, arkadaşlar arasında kurabilmeliyiz. Daha sonra daha büyük birlikler ve aynı düşünceleri paylaşan topluluklar arasında güzel birlikler kurulur. Ancak ondan sonra tüm ülkede aynı iyilere ve doğrulara inanmış kişiler arasında birlik kurulur. O aşamaya gelince, tüm dünyadaki insanlar arasında da güzel birlikler kurulmaya başlanır. Birlikler büyüdükçe güçler ve mutluluklar da artar. Bir olanlar, her şeyi yaparlar. Bir olanlar, yıkılmazlar. Onlar Yaradan'ın birliğinden de güç alarak çok güçlenirler ve çok mutlu olurlar. Birliğe ulaşanlar, yeni üstün enerjileri üzerlerine çeken bir çekim merkezi oluştururlar. Öyle çekim merkezi oluşturanlar, hem çok güçlü, çok huzurlu ve çok mutlu olurlar, hem de kötude ve yanışta olan insan kardeşlerini kolaylıkla düzeltirler ve hayra çekerler.

Gülyüzlülerden İbretler: 6

Canlıların Evrimi ve İlk Âdem

Ahmet Kayseriliolu, Psikolog

“EVET... SEN BİZİM RABBİMİZSİN”

Serbest akıl ve iradeyle donatıldığımız insanlık yaşamına, neredeyse Evren'in başlangıç dönemine rastlayan yıllarda; Âlemlerin Rabbi, terbiyecisi önünde topluca secde ederek başlamıştık. Hep bir ağızdan O'nun Rabbimiz olduğunu dile getirdiğimiz o "Kalû Belâ" gününden geçen sayımızda uzunca söz etmiştim. O başlangıçtan itibaren insan olarak yaşamımız iki ayrı zamanda, iki ayrı planette

uzun süreler boyunca sürdürdükten sonra hep birlikte uykuya varmıştık. Böylece ilk insan Hz. Âdem'le başlayacak olan dünya yaşamına kadar uzun devirler boyunca uykuda olduğumuzdan; Kur'an'da Dehr (insan) suresinde "O sürede insanın, anılır, bilinir bile olmadığı" ifade edilmektedir.

Dünyada insanın başlangıç tarihi ancak birkaç yüz bin yıl ötesine uzanır. Dünyamızın 4.5 - 5 milyar, canlıların ise 3 milyar yaşında

olduğunu, bugün pozitif bilim bulgularından biliyoruz. Canlılarla karşılaştırdığımızda, neredeyse son on binde birlik bir dilimde varız; biz insanlar bu dünyada. Öyleyse ilk insan Âdem'in nasıl varolduğunu incelemeyen önce, canlıların bu çok uzun milyarlarca yıllık süreçte nasıl evrimleştiğine hızlıca bir göz atmamız çok gerekli. Geçmiş sayılarımızda evrim kuramını ve insanın nasıl varolduğunu alabildiğine incelemiştik. Şimdi o yazılarımdan da alıntılar yaparak canlıların nasıl evrimleştiğini ve ilk insanın nasıl varolduğunu kuş bakışı yeniden görelim. Hz. Âdem ve Havva'nın cennet bahçesindeki yaşamları, oradan çıkarılmaları yeryüzündeki ilk cinayet ve sonrası gelecek yazımızın konusu olacak.

DÜNYAMIZIN GERÇEK SAHİPLERİ

4.5 - 5 milyar yıl önce bir ateş topu gibi Güneş'in etrafında dönen dünyamız, ilk 1,5-2 milyar yılda uzaydan gelen sularla adım adım soğumuştur. Etrafını çepeçevre saran ve kimyası şimdikinden çok farklı olan okyanuslarda, sürekli yanıp sönen yüksek voltajlı elektrik akımlarının etkisiyle oluşan organik maddeler her tarafı alabildiğine doldurmuştu. Ve nihayet 3 milyar yıl kadar önce, tüm canlıların temel genetik maddesi olan çift sarmal DNA'nın ve en basit yapıdaki hücrenin boy gösterip son derece hızlı bir tempoda bölünerek çoğalmasıyla yeryüzü hayata ilk adımını atıyordu. Böylece "ilkin" ve sonra da "ilkel" dediğimiz çekirdeksiz prokaryot hücrelerin yani bakterilerin ve mavi-yeşil alglerin (yosunların) saltanatı başlıyordu, dört bir tarafta. Ve ne saltanat!..

Neredeyse 2,5 milyara yakın çok uzun yıllar boyunca sadece onlar vardı dünyamızda. Hiçbirimiz görüp bilmiş değiliz bunları ama

fosil kayıtlarını inceleyen bilim adamlarının anlattığı serüven tam da böyle. Sadece son 600 milyon yıllık kısa dönemde gelişmiş çekirdekli ökaryot hücrelere ve çok hücreli yüksek organizmalara rastlıyoruz dünyamızda. Ve şimdi bile aslında hâlâ o ilkel prokaryot hücreler saltanatlarını sürdürüp duruyorlar her tarafta. O prokaryot ilkel hücrelerden geçiş formları olmaksızın ve ansızın çok gelişmiş çekirdekli ve organelli ökaryot hücrelerin nasıl oluştuğu bugün tam bir bilmece bilim âleminde. Ancak "Bu bir evrimsel sıçrama" diyerek yasak savıyorlar. Bu gelişmiş hücrelerdeki, her birinin ayrı görevi olan organellerin isimlerini bile hatırlamakta tutmak hüner istiyor. Ortaokul çağındaki çocuklar bunları öğrenirken ne terler döküyorlar görmeyi isterim. Hepsini bir tarafa bırakalım sadece organellerden birinin enerji merkezi "mitokondirinin" bilgisi, akıllı, hünerli bir el işe karışmadan nasıl oluşabileceğini bile aklımıza sığdıramıyoruz.

KAMBRİYEN PATLAMASI

Ama gerçek ortada. 1 milyar yıl kadar önce, o ilkel prokaryot hücrelerden, geçiş formları olmaksızın aniden dünyamızda ökaryot hücrelerin boy gösterdiklerini görüyoruz. Hepsi bundan ibaret değil. Hayret ve hayranlığımızı sürdürecektir oluşumlar yine de devam etmekte.

Zamanımızdan 600 milyon yıl önceki Ediacara döneminde, çok gelişmiş ökaryot hücrelerin ve yüksek organizmaların dünyada boy gösterdiğini görmekteyiz. Başladığı gibi yine aniden ve geçiş formları da bırakmadan bu dönem sönüp gitti. Zamanımızdan 530 milyon yıl önce bir patlama tarzında yüksek organizmalarla dünyamızın dolmakta olduğunu görüyoruz. Hem de Kambriyen'in başlarındaki 530 - 520 milyon yıl arasındaki

jeolojik olarak 10 milyonluk çok kısa bir zaman süresinde, memeliler hariç, şimdiki canlıların pek çoğunun atası olabilecek yüksek organizmalarla dünyamız doluyor. Ve daha da ötesi... Nesli tükendiğinden şimdi dünyamızda karşılaşmadığımız başka garip canlılar da var aralarında. Örneğin o devrin hayvanlarından "Opabinia" diye adlandırılan 8 cm boyundaki 5 gözlü, hortumlu canlının bir benzeri bile yok şimdi dünyamızda.

Aniden ve çok kısa bir zamanda, ataları da olmadığı halde böyle pek çok çeşitteki canlılarla dünyamızın dolmasına doğa bilginleri haklı olarak "Kambriyen Patlaması" adını yakıştırdılar. Ve o zamanı canlılığın bir "altın dönemi" olarak gördüler. Kambriyen Patlaması evrim kuramının yorumu için gerçekten çok önemli bir fenomen. S. Jay Gould bu ve benzeri evrimsel olayları inceleyerek, yine Darwin'in izinde yürümekle beraber, ondan biraz farklı "Kesintili Denge" yorumunu kitaplarında sık sık tekrarlar. Bu yorum ateistleri çok rahatsız eder. Richard Dawkins: "Eldrege ve Gould derinden yüzey-seller. Konuşmaları sanatsal, edebi ama sözleri 'yaradılışçılara' yardım ediyor" diyerek onları kitaplarında yeri geldikçe eleştirir.

Bilim âleminde eleştiri vazgeçilmez bir hak. Ama biraz aykırı gibi görünen yorumlara bu şekilde "Sen rakiplerimize pas veriyorsun" diyerek, yüzeysellik gibi acı yaftalar takmak ne kadar doğru bir tutum acaba? Bu aile içi bir kavga ama, bir de gerçekten Darwin Kuramını lânetleyen grupların, Kambriyen'deki bu çok ani ve çok muhteşem canlılar patlamasını dile getirerek, evrimi temelden reddetmelerine tanık olmaktadır. Özellikle dini çevrelerin kitaplarında ve internet makalelerinde bunun çok örneklerini görmekteyiz.

Evrimin Darwin yorumuna ben de karşıyım. Ama sadece yorumuna. Yani bir zekâ ve hüner işe karışmaksızın türden türe geçişlerin, otomatik olarak kendiliğinden süregeldiğine. Evrimi Darwin'le birlikte ortaya koymuş olan Russel Wallace'ın (1824-1914) yorumu tamamen farklı. Zamanında parapsikolojideki patlama tarzındaki ruhsal olayları adım adım izleyen ve öte âlem varlıklarının madde üzerindeki bilinçli fizik etkilerine pek çok defa bizzat tanık olan Wallace, bu bilgilerin ışığında canlıların evrimine bambaşka bir gözle bakıyordu. Yani hem evrim kuramına inanıyor hem de bu evrimde ruhsal âlem varlıklarının etkili olduklarına. Ne yazık ki günümüzdeki dindarlar parapsikolojiyi gündemlerine alıp iyice incelemedikleri için Wallace gibi "hem o hem de bu" diyemiyor ve "ya o ya da bu" mantığıyla evrim kuramını külliyyen dışlayarak kuramı doğrulayan pek çok bilimsel bulguya sırtlarını dönüyor, gerçeğin ve bilimin dışına çıkıyorlar. Bilim âlemi ise, maneviyata sırtını döndüğünden, sadece madde kanunlarıyla yolunu bulma ve yorum yapma eksikliği yaşıyor.

HEM EVRİM KURAMI

HEM DE GEN MÜHENDİSLİĞİ...

Evrim'le ilgili yazılarımda, değişik türlerin tek tek yaratılmayıp, türden türe geçişlerle yaşamın çeşitlendiğine inandığımı sık sık tekrarlamıştım. Ancak bu geçişlerin rastlantılarla değil; bilgili, hünerli melek seviyesindeki görevli varlıkların genetik operasyonlarıyla gerçekleşebileceğini de kanıtlarıyla ortaya koymaya çalışmıştım. Ne var ki, organelli ökaryot hücrelerin ancak Âlemlerin Yaratıcısı'nın eseri olabileceğini de vurgulamaktan geri kalmamıştım. Canlılar türden türe geçilerek gelişirken, insanın da bu zincirin bir son halkası olarak, bir hayvandan mı türediği, yoksa kutsal kitaplarda açıkça

vurgulandığı gibi, yerin toprağından doğrudan Yaradan'ın bir eseri mi olduğu uzun yıllardır tartışılıp duruluyor. Konumuz ilk insan, yani ilk Âdem olduğundan, Kuran'ı Kerim, Rehber Varlık bilgileri ve fosil bilimcilerin görüşleri ışığında onun nasıl yaratıldığını yeniden kısa alıntılarla görmeye çalışalım.

KURAN'DA İNSANIN YARATILIŞI

Kutsal kitaplarda "melekler" diye adlandırılan varlıklar, insana çok benzeyen şimdi insanımsı dediğimiz canlıları da son olarak ortaya çıkarmışlardı. Bunların hiçbiri bizler gibi akıl sahibi, bulucu, yapıcı, yaratıcı olmadıklarından, en ufak bir çevre sorunu yaşamadan denge ve düzen içinde yaşam, gül gibi akıp durmaktaydı. Özetle, büyük emeklerle etrafı bin bir çeşit bitki ve hayvanlarla donatmış yeryüzü melekleri, görevlerini yapmış olmanın huzuru içinde iken Yaradan'ın şöyle bir hitabıyla karşılaşacaklarını hiç ama hiç düşünmemişlerdi:

*** Bir zamanlar Rabbin meleklerle: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Melekler: "Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birisini mi yaratacağın? Oysa biz seni överek yüceltiyor ve seni kutsuyoruz" dediler. O: "Şüphesiz ben sizin bilmediklerinizi bilirim" dedi. (2/30)*

Yaradan'ın insanın varedilmesini, araya kimseyi koymadan tek başına planladığını ve uygulayacağını bildirmesinden, yeryüzü meleklerinin nasıl şaşkınlığa düştüğünü okuduğunuz âyet açıklıkla ortaya koyuyor. Bu konudaki birkaç âyeti daha okuduktan sonra üzerinde biraz duralım. Meleklerin niçin şaşırıldıklarını da anlamaya çalışalım.

*** Yemin olsun ki, Biz insanı süzölmüş*

çamurdan yarattık. Sonra onu bir sperma olarak sağlam bir karar yerine koyduk... Yaratanların en güzeli Allah ne yücedir! (23/12-14)

*** Bir zamanlar Rabbin meleklerle demişti ki: "Haberiniz olsun Ben çamurdan bir insan yaratmaktayım. Onu belli bir kıvama getirip düzelttiğim ve Ruhumdan ona üflediğim zaman, derhal ona secdeye kapanın. Bunun üzerine bütün meleklerin hepsi secde ettiler. Yalnız İblis büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu." (Rabbin ona) dedi ki: "Ey İblis, iki elimle (biz zat kudretimle) yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Büyüklük mü tasladın yoksa yücelerden mi oldun?" (38/71-75)*

*** Ey insanlar! Sizi bir tek kişiden yaratan ve ondan eşini yaratıp, birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir. (4/1)*

ÂYETLERİN YORUMU

Yaradan zaten 1 milyar yıl kadar öncesinde ökaryot hücreyi bizzat yaratarak hayata el koymuş değil miydi? Ancak bu defaki el atmada sorun başkaydı, çünkü şimdi yaratılacak olan insan kan akıtarak, kırıp dökerek Meleklerin, gelişmesinde büyük emek verdikleri doğayı altüst etme gücüne sahip olacaktı. Yaradan onlara olacakları önceden haber verdiği içindir, ki şaşırılmışlar ve bunu açıkça dile getirmişlerdi. Cevap olarak sadece bu konuda fazla bilgileri olmadığı söylenmişti. Hepsi o kadar...

Âyetler açık. İnsanın başka bir canlıdan türemeyip, yeryüzü toprağındaki kimyasal element ve bileşiklerden doğrudan Âlemlerin Rabbi tarafından yaratıldığı. Ancak bir heykel gibi değil bir üreme hücresi olarak. Zaten esas büyük hüner insanı oluşturacak ilk hücrenin

yaratılmasında değil mi? Artık bundan sonrası, secde ederek insanın hizmetine adanmış meleklerin işi. O hücreyi rahim görevi görecek bir ortamda geliştirip, doğumunu sağlayıp eğitip büyütmeleri artık onların görevi...

Âyetlerde, ileride eşi olacak Havva'nın, Âdem'in vücudundan yaratıldığı söyleniyor. Tabii ki kaburga kemiğinden değil. Bu, Tevrat âyetlerinin aslından çarpıtılmasından oluşmuş yanlış bir görüş. Âdem'in DNA'larında genetik değişiklikler yapılarak oluşturulmuş bir zigotan olması biyoloji kurallarına çok daha uygun. Artık bundan sonrası Âdem'de olduğu gibi tamamen meleklerin marifeti.

Âdem'in yaratılması Kur'an'da müteşabih (sembolik) değil muhkem (Kati, net) âyetlerle ortaya konduğundan yorum yapmak o kadar zor değil. Başka bir canlıdan oluşturulmadığımız konusunda en ufak bir tereddüt yok. Bugün biyoloji biliminde insanın doğrudan doğruya maymundan türediği kabul edilmez. Evrim ağacının belli bir noktasında maymunların da ondan türediği ortak bir atadan, bir başka daldan zincirleme evrimleşmeyle meydana geldiğimize inanılır. Yani insanların da evrim sonucu dünyaya adım attığına... Kur'an'da ve diğer kutsal metinlerde anlatıldığı gibi topraktan oluşturulduğuna değil.

REHBER VARLIK BİLGİLERİNDE İNSANIN VAREDİLİŞİ

İncelediğimiz Kur'an âyetlerini daha iyi kavramada desteğimiz olacak önemli rehber mesajları var. Bu nedenle konunun daha iyi anlaşılmasına büyük katkı sağlayacak iki önemli mesajı Bizim Celselerimizden aynen aktararak konuyu tamamlamakta çok yarar görmekteyim.

***..... Her şey için, her şeyi O'nun emriyle harekete geçirenler sizin varolmanız müjdesine secde ettiler. Siz ve sizler için, insan kardeşleriniz için sevindiler. Ve sonra O, olcukları peşinen onlara duyurdu; hepsi derinden üzüldüler. Sizin için yola çıktılar şaşmadan, sapıtmadan varasınız diye. Ve sizi yola çıkardılar şaşmadan, sapıtmadan vardırmanız için.*

***.....Ve siz iyi biliniz ki, şimdi atanız saydığımız, hani Âdem diye isimlendirilen, öyle diğerlerinde anlatılan gibi, hemen belli bir zaman içinde, belli bir şekilde topraktan oluvermiş değildir.. Ve değildir asla onun belli bir kemiğinden kadınının meydana geldiği. Ve siz, size getirilenlere kadar en son kitaptakini doğru bulunuz bu konuda. Ve biliniz ki o, toprağın özünden ve bir kan pıhtısından meydana gelmiştir. Yani önce tek hücreli ve sonra bir Âdem olmuştur mutlak; değişik zamanlardaki, değişen devirlerde çoğalması için insanların...*

KAYIP HALKA

Evrim kuramı, yani canlıların birbirinden ürediği, türlerden yeni türler oluşarak insana kadar gelişmenin sağlandığı, bugün biyoloji biliminin en temel gerçeği. Fosil bulguları ve genetik bilgilerimiz de bunu doğrulayıp durmakta. Aslında bu yöntemi kullanan ve böylece canlıların gelişmesini sağlayan tasarımcı zekâları da devreye soktuğumuzda, Kuran ile çelişen hiçbir şey bulamıyoruz. Ama iş, insanın varoluşuna gelince durum çatallaşıyor. Bilim âlemi haklı olarak evrim kuramının insana da uygulanacağına kani olduğundan, yıllar boyunca atalarımızın fosillerini bulmak için çabalayıp durmakta. Henüz aradıkları kayıp halkayı bulmuş değiller. Hattâ 1912'de "Piltdown Adamı" denen sahte bir

fosil bile ürettiler. Foyası ancak 1953'de ortaya çıktı. Araştırmalar hızla sürüyor ama medyada ve popüler kitaplarda sanki tam sonuca varılmış gibi, insanın ataları peş peşe fosil fotoğrafları ve resimlerle fütursuzca sergilenip durulduğundan varoluşumuz, neredeyse bir oldu bittiye getirilmektedir. Böylece zaten kötü uygulamaları dolayısıyla dinlere mesafeli duran ateistlerin eline, bilimsel görünümü çok önemli bir koz daha verilip durulmaktadır senelerce...

Kayıp Halka'nın hâlâ bulunamadığını, konunun duayenlerinden İngiliz kökenli Kenyalı Richard Leakey (D:1944) 1996'da yayınladığı "İnsanın Kökeni" kitabının önsözündeki şu satırlarda açıkça itiraf etmektedir: "Son 30 yıl içinde bilim dalımızda, daha önce eşî görülmemiş fosil keşiflerinin ve bu fosilleri yorumlayıp sundukları ipuçlarını bütünlendirmekte kullandığımız yenilikçi yöntemlerin sayesinde, çok önemli ilerlemeler kaydedildi. Tüm bilimlerde olduğu gibi antropolojide de bilimciler arasında dürüst ve kimi zaman da şiddetli fikir farklılıkları görülür. Bu fikir farklılıkları, kimi zaman fosil ve taş aletler gibi verilerin, kimi zaman da yorumlama yöntemlerinin yetersizliğinden kaynaklanır. Kısacası, insanın tarih öncesi hakkında pek çok soruya kesin yanıtlar verilemez. Örneğin: İnsan soyağacının tam şekli nedir? Gelişmiş konuşma dili ilk olarak ne zaman ortaya çıktı? İnsanın tarih öncesinde beynin çarpıcı oranda büyümesine yol açan neydi?"

REHBER VARLIĞIN CEVABI

Görüldüğü gibi bilim âleminde insanın ataları konusu tam çözülememiş ve boşlukta yüzer durumdadır. Ancak popüler yayınlar aksine bir tutumla kolayından işi oldubittiye getiriveriyorlar. İşte onların etkisinde kalarak

insanın başka bir canlıdan türediğine kani olan arkadaşımız Timurhan Sağlık, Bizim Celselerimizin başladığı ilk aylarda Rehber Varlığa şöyle bir soru yöneltmişti:

"- Din kitapları bize ilk insanın Âdem ve Havva olduğunu söylüyor. Âdem, peygamber olduğuna göre onların gerek zekâ ve gerekse vücut teşekkülatı bakımından günümüz insanından geri olduklarını düşünemeyiz. Ancak ilmin izahına göre insan, tek hücreli canlılardan itibaren çeşitli safhalar geçirdikten sonra, bugünkü seviyesine erişmiştir. Dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan fosil ve iskelet parçaları da bu görüşü doğrulamaktadır. Şu halde bu iki izah tarzını bağdaştırabilmek için..." Rehber varlığın cevabı ise aynen şöyle olmuştur:

"- İnsan muhakkak ki topraktan olmuştur. Bunu biliniz. Sizin ikinci olarak söylediğiniz şey de aslında bunu gösterir ama zavallı insanlar bunu anlayamaz. Düşünün."

Dikkat ederseniz Rehber Varlığın cevabında aynen Kur'an âyetlerinde anlatıldığı gibi insanın başka bir varlıktan değil, doğrudan topraktan yaratıldığı açıkça ortaya konmaktadır. Cevabın devamında 'Sizin ikinci olarak söylediğiniz şey de aslında bunu gösterir' denerek soruda kanıt olarak verilen fosil ve iskeletler bilimsel yöntemlerle ciddi ciddi incelendiğinde, bunların insanın atası olamayacağını göreceğimiz ve zavallı insanların bunu anlayamadıkları ifade edilmektedir.

HİÇBİRİ ATAMIZ DEĞİL

Ancak insanlar arasında zavallılıktan uzak, derin bilgi ve düşünceye sahip, açık fikirli, uygar, tok sözlü kardeşlerimiz de var. Bunlardan biri Richard Leakey'nin babası

Louis Leakey'dir. Onun okullarda ders kitabı olarak okutulan "İnsanın Ataları" kitabından alıntılıdığım aşağıdaki yorumları, ilk insan Âdemin varoluşuyla ilgili bilim - din arasındaki tartışmalarda bizlere çok yararlı yaklaşımlar sunmaktadır.

"Goril, şempanze, orangutan ve gibbon bunlardan hiçbiri insana yakın bir soydaş olarak kabul edilmeyecekleri gibi yine hiçbiri insanın bugünkü durumuna ulaşması için geçirdiği ağır evrim boyunca atlamış olduğu bir evreye de örnek teşkil etmez." (Sayfa 133)

"Homo Sapiense (yani biz insanlara) girmeyen Neandertal, Pekin, Java adamının kaş kemerleri farklı olup daha ziyade maymunlarınkini hatırlatır. Bu iri kaş kemerinin bir "ilkellik" kanıtı değil bir 'özelleşme' olduğu anlaşılmıştır. Bazı insan gruplarında bunlara rastlanması insan evriminde eski bir evreyi değil bu özellikler bakımından bütün 'Homo Sapiens' tiplere kıyasla başka yönden özelleşmiş bir dalı gösterir." (Sayfa 138)

"Günümüzde de Pekin Adamının Homo Sapiensin atası olduğunu ileri süren ilim adamları vardır. Ancak Pekin Adamı'nın kafasında gözle görülür bazı özelliklere rastlanması ve zaman bakımından da 'Orta Pleistosen' de yaşadığı ispatlandığından bu görüşe katılmamıza imkân yoktur." (Sayfa 167) (Not: Homo Sapiensin yani biz insanların başlangıcı Alt Pleistosen'dedir. Pekin Adamı bizden sonraki devrede ortaya çıkmıştır. Bizim atamız olamaz.)

"Eldeki kanıtlara göre bu bölümde incelediğimiz insanlardan hiçbiri bunun aksini savunan görüşler olmasına rağmen Homo Sapiensin atası değildir. Çünkü bunların hep-

sinde kendilerini Homo Sapiensten uzaklaştıran özelleşmelere rastlanır. Bir zamanlar bu özelleşmelerin insan kökeninden sapmış ve çok özelleşmiş dallara işaret etmedikleri bilâkis 'ilkel özellikler' olduğu ve bu tiplerin de insanların 'ilkel' evrelerini gösterdikleri sanılmaktaydı." (Sayfa: 167)

"Geçen bölümde belirtilen gerçeklere bir kere daha göz atacak olursak bugün soyları tükenmiş olan fosil insan kalıntılarının çok azının (o da bazı belirli yerlerden olmak şartıyla) alt ve orta Pleistose'ne girdiklerini görürüz. Fosil kalıntılarının büyük bir çoğunluğu üst Pleistose'ne aittir." (Sayfa 168) (Not: Hâlbuki biz insanların başlangıcı alt Pleistose'nde olduğundan biz onlardan daha önce ortaya çıkmış varlıklarız.)

"Şimdilik insan kökeninin hangi evrelerde dallara ayrıldığını ve bu dallardan hangisinin Homo Sapiensin ve hangilerinin ise Java'da elde edilmiş olan Pitekantropus gibi soyları tükenmiş grupları meydana getirmiş olduğunu tespit edebilecek durumda değiliz. Neticede son karar ne olursa olsun, insan evrimini örneğin atınının yarısı kadar açıklayabilmek için daha pek çok araştırma yapılması gerekmektedir." (Sayfa 179)

Dr. Leakey'in sözlerinden açıkça anlaşılıyor ki, insanın atası diye bizlere öğretilen insanımızın bizlerle bir ilişkisi yoktur. Yani maymun insan arasındaki boşluk doldurulmamış, kayıp halkalar bulunamamıştır. En çok kendi kökenimizi merak ettiğimiz ve araştırmalarımızı bu yönde yoğunlaştırdığımız halde, atın atalarını bulabiliyoruz da kendi atalarımızı bulamıyoruz. Bunun sebebi nedir? Cevabı basittir: Çünkü yoktur da ondan.

Özgür Olmak Bir Olmaktır

Güngör Özyiğit, Psikolog

Mutluluk, umut, inanç ve sevgi gibi çekici, albenisi bol bir sözcüktür özgürlük. Bu büyüklü kavram uğruna nice çileler çekilmiş, ne çok kan dökülmüş, can verilmiş tarih boyunca. Madam Rolland'ın başı kesilmeye giderken söylediği söz hâlâ kulağımızda: "Ey özgürlük! Nice cinayetler işleniyor senin adına.." Bazen bir yerde bakarsınız özgürlük bollaşmış ucuzlar, sokağa dökülür, işportaya düşer neredeyse. Ve orada insanlar egemen çevrelerin çıkarlarına ilişmemek "fincancı katırlarını

ürkütmemek" koşuluyla özgür görünürler.

Bazen de gerçek özgürlüğe giden yol tam açılacakken bir de bakarsınız özgürlük yetkili çevrelerce daraltılır, kısılr, lüks bulunur ve giderek askıya alınır. İşte o zaman özgürlüğün bedeli yükselir, kan olur, can olur. Bu pahalı karşılığı ödeyebilen insan, özgürlüğün bilincine varmış, onun yüceltici değerini anlamış demektir. Böyle insanların çoğaldığı bir toplumda ise, özgürlük gittikçe yayılır enine ve bir daha sökülememesine iyicene kök salar derine.

Özgürlüğün ucuzlayıp sokağa döküldüğüne, işportaya düştüğüne çoğu kez tanık olmuşuzdur. En ucuzundan, adam meyhanede kafayı bulur, gece yarısı evine dönerken birden aslanlaşır "Heyt! İmanım!" diye bir nâra atarak mahalleliyi tatlı uykusundan uyandırır ve bunu özgürlük sanır. İçip kafa çekmeyi, bağırıp çağırarak onu bunu rahatsız etmeyi, bu yolla kabadayılık taslamayı özgürlük olarak görür.

Bir de al-sat üzerine kurulu özel girişim ve alışveriş özgürlüğü vardır ki, değme gitsin. Yani ekonomik liberalizm, dizginlenmemiş kapitalizm, bırakınız yapsın, bırakınız geçsin. O arada zengin gününü gün etsin. Sonra da, yalnız zenginden yana işleyen bu düzene özgürlük rejimi densin. Nitekim sağduyusu ve adalet duygusu ağır basanlar, buna daha fazla razı olmadılar ve özel girişim özgürlüğünü, toplumun zararına olmama koşuluyla bir ölçüde dizginleme yolunu tuttular. Toplumsal adalet yönünde bir dizi önlemler aldılar.

ÖZGÜRLÜK MÜ? SOYTARILIK MI?

Amerika türlü-çeşitli tuhaflıkların ülkesi. Orada özgürlük türlü kılıklara bürünür veya son zamanlarda olduğu gibi kılık kıyafetten soyutlanarak çıplak dolaşır. Amerika'da gençler arasında yayılan "Made in USA" marka son model özgürlük: Streaking. Garip bir özgürlük gösterisi bu. Kızılı erkekli bir grup insan, banyoya giriyormuşçasına soyunuyorlar anadan üryan, yalnız ayakkabıları ayaklarında, başlıyorlar koşmaya. Bir de bakıyorsunuz, önünüzden adem baba kılığında 8-10 kişilik bir çıplaklar grubu hızla geçiyor. Şaşıyorsunuz. Kızarıp bozarıyorsunuz belki. Neymiş? Böyle dilediklerince davranmakla özgürlüklerini gösteriyorlarmış. Orasını burasını herkese göstermenin de bir özgürlük olduğunu yeni

öğreniyor, cehaletinize bir kez daha şaşıyorsunuz. Ne dünyada yaşıyoruz yani! Kimi genç Şili'de özgürlük uğruna yiğitçesine can veriyor, kimi de çırılçıplak koşuşturmakla özgürlük soytarılığı yapıyor. Hem de özgürlüğün şampiyonu geçinen bir ülkede.

Nerdeyse insanın şöyle bir sonuca inanması geliyor: Bir yerde özgürlükten çok fazla söz edildi mi, orada özgürlük tehlikede demektir. Bir yerde yetkili kimse çıkıp da ikide bir "Hak ve özgürlükler korunacaktır" diye demeç veriyorsa, bilin ki özgürlüğün ırzına geçildi, geçilecek. Gülmeyin lütfen. Ülkesinde özgürlüğün anıtını diken, dünyada özgürlük ve demokrasinin bir numaralı avukatı kesilen Amerika, bağımsızlık isteyen Vietnam'a yıllar yılı bomba yağdıran, Şili'de özgür, halkçı bir yönetimi devirip, yerine zulüm makinesi faşist bir cuntayı getiren, kendi yurttaşı zencilere bile özgürlük tanımayan, özgürlük, barış ve demokrasi sözlerini azıcık ciddiye aldı diye Kennedy kardeşleri peş peşe kurşunlayan aynı Amerika değil midir?

Amerika öyle de Rusya başka mı? Ne gezer! Amerika'yı ulusların iç işlerine karışmakla suçlayan Rusya, Macaristan ve Çekoslavakya olaylarında farklı mı davrandı sanki? Hele yeni düzenin kurulma döneminde "sömürüye paydos", "eşitlik" "gerçek özgürlük" sözleri ve sloganlarıyla yönetimi ele geçirenler, kan kustururlar kendileri gibi düşünmeyenlere, Sibiryaya steplerinde. Daha da kötüsü, devrimi yapanlardan, işin elebaşlarından yalnız ikisi kendi eceliyle ölürlü! Diğer hepsi Stalin tarafından temizlenir. İyi mi? Al sana gerçek özgürlük! Tepe tepe kullan. O zaman düzen tam oturmamıştı diyeceksiniz. Oturdu da ne oldu? Partinin istediği gibi düşünmüyor diye Nobel kazanmış bir yazarı tutup kolundan dışarı attılar.

ÖZGÜR GÖRÜNMEK VEYA ÖZGÜR OLMAK

Kafayı çekip, bağırıp çağıran kabadayı özentisi özgür olduğunu sanıyordu. Ne var ki o, özgürlüğün "başkalarına zarar vermeme" koşuluyla sınırlandığını biliyordu.

Girişim özgürlüğünü ve onun dayandığı kapitalist görüşü savunanlar yalnız kendilerini ve çıkarlarını düşünüyorlardı. Özgürlüğü de sadece kendileri veya kendi gibi düşünenler için istiyorlardı. Başka türlü düşünenleri susturmak için de baskı ve kaba kuvvete başvurarak örtülü veya örtüsüz faşizme kayıyorlardı. Böylece düşünsel, toplumsal ve ekonomik engeller koyarak, bireyin ve toplumun özgürce gelişmesini önüyorlardı.

Amerika'ya gelince, bir zamanlar inandığı, önem verdiği değerler, bir takım çıkar çevreleri elinde yozlaşmış, içi boşalmış, çürümüş kavramlar olarak kalmıştı. O nedenle sözleriyle davranışları çelişiyor, yaptıklarıyla hep tersine örnekler sergiliyordu. Bu inançsızlığın ve çürümüşlüğün batağında debelenen gençlik ise işi boş vermişliğe, başıboşluğa, uyuşturucu madde düşkünlüğüne döküyor, arada anadan doğma soyunup koşmaca oynamak gibi zıpzırlıklarla özgürlüğü birbirine karıştırıyordu. Aslında bu, yozlaşmış düzenin doğurduğu iç bunalımının bir tepkisiydi. Gençler bozuk düzeni protesto ediyorlardı. Ama doğrusunu kendileri de bilmiyorlardı. Yıkıyorlardı, fakat yapamıyorlardı. Oysa öğretilmeliydi onlara, özgürlüğün her zaman aklına eseni yapmak olmadığı ve bazen kendini dizginlemenin de özgürlüğün gereği olduğu. Özgür insan, kendi içinde disiplin kurmuş, kendini içten sınırlamış insandır aynı zamanda. Özgürlük boşvericilikle bağdaşmaz. Yine o gençlere öğretilmeliydi ki özgürlük, bir inanç işidir. Toplum yararına olan bir takım yüce değerlere bağlanmak ve o

değerlerin gerçekleşmesi yolunda, bütün zorluklara rağmen çalışmayı göze almaktır.

SINIRSIZ ÖZGÜRLÜKTEN SINIRSIZ BASKIYA

Rusya ve benzeri totaliter sistemlerde ise devlet, gerçek özgürlük getirme adına sınırsız ve denetimsiz bir özgürlükten yola çıkarak; sınırsız bir baskıya dönüşmüştü. Orada da yöneticiler özgürlük deyince, kendi gibi düşünenlerin özgürlüğünü anlıyorlardı. Ve kendi düşündüklerini başkalarına zorla benimsetme yolunu tutuyorlardı. Böylece bireyin, kendince gelişme, kendi yolunu kendi seçme hak ve özgürlüğünü çiğnemiş oluyorlardı.

BENCİL VE ZORBA

Özgürlük düşmanlarının ortak özelliği: Bencil ve zorba oluşları ve bir de yalanı, kandırmayı politika olarak benimsemeleri...

Oysa bencil insan özgür olamaz. Çünkü o, kendi tutkularının tutsağı olmuştur. Kendi daracık dünyasının dört duvarı arasında kilitlenip kalmıştır. Bencil insan, yalnız kendini düşündüğünden, başkalarını hesaba katmaz.

Zorba insan da özgür, olamaz. Zira özgürlük, zorbalığın bittiği yerde başlar. Zorba insan dar kafalıdır, dünyası kendi küçücük kafası ile sınırlıdır. Bilgisiz ve güçsüzdür. O nedenle güçsüzlüğünü, inandırıcı olamamaktaki yetersizliğini kaba kuvvetle kapatmaya çalışmaktadır.

DESPARADOS

Bencil ve zorbalar aslında hiçbir değere inanmayanlardır. İnanmak bir olgunluk ve kişilik belirtisidir. Kendi kendini aşma çabasıdır. Kendinden kurtulabilmeyi,

başkalarına doğru taşabilmeyi, gerçekten sevmeyi ve varlığını, inandığı değer uğruna adayabilmeyi gerektirir. Bu bakımdan inanan insan, özgür ve yiğittir. Yeri geldiğinde canını bile vermekten kaçınmaz. Zorbalar ise yalancı ve korkak olurlar. Öyle olmasaydı Şili'de "Yaşasın özgürlük" yazılı duvarları, hortumlarla acele yıkatırlar mıydı? Belli ki bu zorbalar, özgürlüğün lâfından bile korkmaktalar..

Ünlü İspanyol yazarı Unamuno, İspanya iç savaşı sırasında, Kazancakis'e şunları söyler: "Umutsuzum.. Burada olup bitenler, savaşmalar, birbirini öldürmeler, bütün bunlar İspanyollar inandığı için mi oluyor sanıyorsunuz? Yarısa İsa'ya, yarısa Lenin'inkine mi? Hayır, hayır.. Bütün bunlar, İspanyollar bir şeye inanmadıkları için oluyor. Hiçbir şeye... Hiçbir şeye... Onlar desparados'tur. Bu söz dünyanın hiçbir yerinde yoktur. Çünkü İspanyol'dan başka hiç bir millet onun anlamına sahip değildir. Desparados demek, hiçbir tutunacak tarafı olmadığını pekâlâ bilen, hiçbir şeye inanmayan ve inandığı için kuduran kimse demektir." Unamuno'ya katılıyoruz. Ne var ki, desparadosluğun salt İspanyollara özgü olduğunu pek sanmıyoruz. Sözlüklerde olmasa bile, bugün desparadoslar kol geziyorlar dünyanın birçok yerinde.

Demek ki özgürlük; bir bilgi, inanç, sevgi ve erdem sorunudur. Her bilgi, kendine eş bir sorumluluğu da beraberinde getirir. Böylece özgür insan, özgürlüğün özünü kavrar. Seven kimse, kendi için istediklerini, sevdikleri için de ister. Kendi haklarına saygı gösterdiği kadar, başkalarının haklarına da saygı gösterir. Özgür insan, herkesle birlikte özgür olmayı ister ve başkalarının özgürlüğünü, kendi özgürlüğünün güvencesi sayar.

Buraya dek özgürlüğün dedikodusunu yaptık. Ne olmadığını göstermeye çalıştık daha

çok, özgürlük suyunu bulandıranları azıcık çekiştirdik. Şimdi isterseniz, biraz da özgürlüğün ne olduğu ve nasıl korunması gerektiği üzerinde birlikte kafa yoralım.

MUTLAK ÖZGÜRLÜK

En geniş anlamda özgürlük; insanın düşündüğünü ve istediğini mutlak olarak yapabilmesidir. Ancak böylesine uçsuz bucaksız bir özgürlük, olsa olsa mutlak varlık Tanrı için düşünülebilir. İnsanlar bu enginlikte, sınırsız bir özgürlüğe hiçbir zaman sahip olmamışlardır ve olamazlar da. Çünkü evrenin kendisi doğal yasalarla kuşatılmıştır ve onlara bağımlıdır. O nedenle insan ilk ön içinde yaşadığı doğanın yasalarına uymak durumundadır. Örneğin dünyaya gelip gelmemek insanın elinde değildir. Geldikten sonra da uzun süre korunmak, bakılmak, beslenmek ve büyütülmek zorundadır. Büyüdükten sonra bile yine fizik ve toplumsal çevrenin etkisi ve denetimi altındadır. Doğa yasaları ve insan ilişkileri üzerinde bilgisi arttıkça, fizik ve toplumsal çevre içinde özgürce davranma olanakları genişler. Demek ki, özgürlük bilgiyle genişlemekte, ona paralel bir açılım göstermektedir.

Pozitif bilimlerin gelişmesiyle, doğa karşısında bilgisi oranında özgürleşen insan, kendi ve diğer insanlar, kurumlar üzerindeki bilgisinin artmasıyla, kendine ve topluma karşı da özgürlüğünü kazanabileceğini düşünmüştür. Böylece, tarihin bu mutlu döneminde, insanın bilinçli katkısıyla toplumsal olayların akışı hız kazanmış, evrim yer yer ve zaman zaman devrime dönüşmüştür.

Devrim önce düşüncelerde başlar. İnsan da ilkin kişisel özgürlüğün bilincine varmıştır. Neydi kişisel özgürlük? İnsanın başkalarına zarar vermeksizin, diğerlerinin özgürlüğünü çiğnemeksizin, dilediğini yapması. Daha

açalım. Zengin bir tecrübe çeşitliliği içinde kişinin kendi yolunu kendi seçmesi, yeteneklerini alabildiğine ve serbestçe geliştirme olanaklarına sahip olması. Yani özgürce düşünüp inanabilmesi, düşünce ve inançlarını söz, yazı ve diğer yollarla yayabilmesi, aynı düşünce ve inancı paylaşanlarla birleşip örgütlenebilmesi. Ve yönetenleri denetleyip, genel oy gücüyle gerektiğinde değiştirebilmesi. Böylece yönetimde söz sahibi olması. Bunlar kişinin doğal, dokunulmaz, vazgeçilmez ve devredilemez hak ve özgürlükleri olarak görülmüştür.

Gerçekten özgürlük, başlangıçta, yönetenlerin baskısına karşı "kişisel özgürlüğü" koruma tepkisi olarak doğmuş, sonra yöneticilerin yetkilerini sınırlama ve giderek yönetimden pay alma, ona bir ölçüde katılmaya doğru bir gelişim göstermiştir.

Burada özgürlüğün, birbirini tamamlayan iki yönlü bir anlam kazandığı görülür: Bir yandan insanın serbestçe gelişmesi, kendini aşması olarak gözüken kişisel özgürlük; diğer yandan politik güçten pay alma, yönetime katılma yolu olarak beliren siyasal özgürlük.

ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK, KARDEŞLİK

1789 Fransız Burjuva Devriminin amacı özgürlük, eşitlik ve kardeşlik getirmektir. Ne var ki, burjuva, yönetimi ele geçirdikten sonra bencilliği üstün geldi ve kısa sürede söz konusu kavramları kendine uydurdu. Devrimin halk yararına getirdiği yenilik yasalar önünde eşitlikti. Ama bu kere yasalar önündeki eşitsizliğin yerini, servet bölüşümündeki eşitsizlik almıştı. Ve paranın sağladığı güç sayesinde zenginler, yasalar önündeki eşitliği de pekâlâ kendi yararlarına bozabiliyorlardı. Parası olan arabasını dağdan aşırıyor, züğürt ise düz yolda yaya kalıyordu. Yoksul yığınlar çok geçmeden şunu anladılar: Ekonomik eşit-

sizliğin somut gerçeği yanında, yasalar önündeki eşitliğin sağladığı üstünlük, biraz soyut ve biraz da hüsnü kuruntu olarak kalıyordu.

Kardeşlik; halkın mal, mülk sahibi burjuvalarla el ele, soylulara karşı başlattıkları devrimden kalma güzel bir anıydı. Devrim başarıya ulaştıktan sonra nedense birden unutuldu. Belki de halkın işi orada bitti. Yönetimi ele geçirmeye karar veren burjuva sınıfı, bu amaca tez varabilmek için, eski soylu ve bürokratik sınıfla acele anlaşmaya vardı. Halkın özlediği kardeşlik ise, bir kez daha, iyot gibi açıkta kaldı.

Burjuva devriminin getirdiği özgürlük de eşitlik ve kardeşlik gibi soyut ve biçimseldi. Yasalar çerçevesi içinde insan istediğini yapmakta özgürdür deniliyordu. Peki, yalnız paranın geçer akçe olduğu bir düzende, ne zaman insan istediğini yapmakta özgürdür? Parası olduğu zaman. Öyleyse daha çok, zenginlere özgü bir özgürlük bu. Yasa kimseyi başkası hesabına çalışmaya zorlamıyordu. Ama emeğinden başka şeyi olmayan insan yaşamak için onu sermaye sahibine satmak zorunda değil miydi? Yine yasalara göre, herkes öğrenim olanaklarından eşitçe yararlanma, seyahat etme, kişiliğini dilediğince geliştirme hak ve özgürlüklerine sahipti. Gerçekte ise, bu olanaklardan yararlanan zenginler ve onların çocuklarıydı.

Demek ki, ekonomik özgürlük olmadan, diğer özgürlükler de suya düşüyor, biçimsel ve kağıt üstünde yazılı değerler olarak kalıyordu. İşte sosyalist bir devrime burada gereksinme duyulmuş ve böylece özgürlük ekonomik bir boyut kazanmıştır.

Özgürlük eğer bireyin yetilerini alabildiğine geliştirme olanağını bulması ise, sabahtan akşama sadece geçimini sağlamak için çalışan insan özgür sayılabilir mi? Onun kendine

ayıracağı vakti var mıdır ki yetilerini - şayet körelmemişse- olabildiğince geliştirsin?

Böyle bir düzende insan ekonomik çarkın bir dişlisi durumuna indirgenmiş, kendine yabancılaşmıştır. İnsanca güçlerini geliştirmek şöyle dursun, bütün gün çalışmasına karşılık karnını bile doğru dürüst doyuramaz duruma düşürülmüştür.

İnsanın asıl amacına, yani özgürce gelişmesine yabancılaşma, sermaye sahipleri için de geçerlidir bir ölçüde. Onlar da daha çok üretim, daha çok kâr tutkusunun körüklediği bir ortamda, servetlerini yitirmemek, rakiplerine ezilmemek, servetlerine servet katmak uğruna bütün güçlerini seferber etmektedirler. Tüm emeklerini mala, mülke, paraya dönüştürmektedirler. Geriye kalan az buçuk zamanda ise paranın elde edebileceği kolay ve bayağı zevkler içinde ömür tüketmektedirler. Oysa özgürlük, mallaşan insanın, silkinip insanlaşmasıdır.

Öyleyse insana önce kendini kazandıracak özgürlüğü nasıl gerçekleştirmeli? Sosyalistlere göre önce üretim ilişkilerini halkın yararına değiştirmeli. Bunun için yönetim emekçilerin eline geçmeli. Sömürüye son verip, gelir dağılımında eşitlik sağlanmalı. Üretim araçları kamulaştırılmalı.

Öyle bir düzen kurulmalı ki, orada insan üretimin aracı durumuna düşüp, kendine yabancılaşmasın. En az iş saati ile geçimini sağlayabilsin. Ve geri kalan zamanını özgürce, insanca güçlerini geliştirebilme yönünde kullanabilsin. Orada devlet bir baskı aracı değil, insanın kendini aşma çabasında ona yardımcı olabilsin.

Ne var ki, böyle güzel bir düzen kurulamamıştır daha. Sosyalist devrimler de uygula-

mada yönetici bir azınlığın, uzman bir bürokrat kadronun diktasına dönüşmüştür. Devleti ve üretim araçlarını eline geçiren bürokrasi, bir çeşit "devlet kapitalizmi" yaratmış ve onu bir baskı aracı olarak kullanmıştır. Üstelik tek partili kapalı bir sistemde demokratik denetim de ortadan kalkmış, halk partinin istediği gibi düşünüp yaşamaya zorlanmış ve ileriye dönük bir özgürleştirme süreci adına birey, bozuk para gibi harcanmıştır. Böylelikle yönetimi denetleme olanağı veren demokrasinin erdemi daha bir belirmiş, demokrasiyi ve demokratik kurumları küçümseyenlere veya kulak arkası edenlere iyi bir ders verilmiştir.

ÖZGÜRLÜK VE ÖZGÜRLEŞTİRME

Klâsik demokrasilerin temelini kuran özgürlükçü (liberal) öğretinin ereği bireyin yüceltilmesidir. Bunu sağlayan kişi hak ve özgürlükleri doğal, dokunulmaz, vazgeçilmez ve devredilemez olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla kişi hak ve özgürlüklerini korumak, savunmak insan olmanın en doğal gereği sayılmaktadır.

Marksist düşünceye gelince, o da özünde kişinin özgürce gelişmesinden ve yücelmesinden yanadır. Ancak Marksist görüş, hak ve özgürlükleri başlangıçtan beri zaten varolup da korunması gereken kavramlar olarak görmez. Ona göre hak ve özgürlükler ekonomik ve toplumsal koşulların değişmesi ile gerçekleşeceklerdir. Burada, görüldüğü gibi, "özgürlük" kavramı yerine "özgürleştirme" kavramı önem ve ağırlık kazanmaktadır. O zaman da özgürlük zaten varolup da savunulması gereken soyut bir kavram olarak değil, ekonomik koşulların, üretim ilişkilerinin ve toplumsal düzenin değişmesi sonucu elde edilen somut bir durum olarak görülmektedir.

İKİSİNİ BİR ETME

İnsan kendini gerçekleştirip, yapıcı ve yaratıcı yönlerini geliştirerek güçlenir, kendini yenileyip aşarak yüceltir. Bunun da temel koşulu özgürlüktür. Ancak özgür bir ortamda insan dilediğince gelişir, yenilenir, kendini aşabilir ve özünde tohum halinde bulunan değerlerin yeşerip gün ışığına çıkmasını sağlayabilir.

Öyleyse tam özgürlüğü gerçekleştirmek için, onun önüne dikilerek özgürlüğü zorlayan siyasal, ekonomik, toplumsal ve eğitsel engelleri kaldırmak gerekir.

Bunun da en etkin yolu halkın kendi kendini yönetmesi demek olan ve bünyesinde her türlü hak ve özgürlüğü barındıran demokrasi. Yani genel oya dayanan, düşünce ve anlatım özgürlüğü tanıyan, birleşme ve örgütlenme özgürlüğü sağlayan özgürlükçü ve çoğulcu demokrasi...

İnancımız odur ki, yüzyılımızın ilk çeyreğinde emperyalizme karşı ilk kurtuluş savaşını veren Türk ulusu, son çeyreğinde, bağımsızlık ve özgürlüklerden ödün vermeden, demokrasi yoluyla kalkınıp çağdaşlaşmanın ve giderek onun üzerine bile çıkmanın örneğini de başarıyla verecektir.

Özgürlük onun önemini ve yüceltici değerini bilenlerce korunur. Çeşitli siyasal partiler, basın, dernekler, TRT ve üniversite gibi özerk kurumlar, gençlik, kamuoyu gibi baskı grupları ve Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Sayıştay gibi doğrudan hükümeti denetlemeye yetkili hukuksal kuruluşlar özgürlük ve demokrasinin nesnel güvenceleridir. Bütün bunların üstünde ve bunlara kaynaklık eden asıl koruyucu etken ise özgür bir eğitimle yetiştirilen kafa ve gönüllerde yeşeren "özgürlük sevgisi" veya "özgürlük ruhu" dur.

TANRISAL ÖZGÜRLÜK

Doğayla, kendiyle ve toplumla uzlaşarak, onlarla barış ve biliş içinde yaşayarak özgürleşen insan, en son Tanrı gerçeğine gönlünü açarak, O'nunla olan ilişkilerinin sezgisine vararak özgürlüğün doruğuna ulaşır. Tanrı her türlü bilgi, kudret ve özgürlüğün kaynağıdır. Gerçeklerin gerçeğidir. O'na gönlünde yer yapan ve sevgiyle yaklaşan elbet ki, O'nun gücünden pay alır. Üstün gerçeklerin idrakine varır. İnsanı aşar ve insanüstüne ayak basar. Artık onda O'nun kudretinden belirtiler görülür. Başkaları için imkânsız, mucize gibi görünen şeyler onun eliyle bir çırpıda olur verir. Gücü ve etkinliği alabildiğine artar.

Böyle bir insan gülyüzlü olur ve yeryüzünde Tanrı adına, Tanrıca işler yapma özgürlüğünü kazanır. İşte bu, O'nunla bir olmak, Tanrı katında yer almak, varoluşun neşesini duymak, tüm gerçeğe varmak ve tam özgürlüğe kavuşmaktır.

Gerçekte her birimiz, bilinçli veya bilinçsiz O'na koşmaktayız. Döne-dolaşa, deneye-yanıla, düşe-kalka, yürüye-koşa en sonunda özgürlüğümüzü O'nun buyruğuna uymakta bulacağız. Yani istemimizi, isteyerek O'nun dileği ile bir edeceğiz.

Bir gün akarsular misâli hepimiz o engin denize dökülecek, denizin gücü ve güzelliğiyle coşup taşacağız. Ve özgürlük neymiş, asıl o zaman doya doya tadacağız. Nitekim o denize dökülen ermişler, "Her dem yeniden doğarız, bizden kim usanası" demişler.

Akarsuyun önünde deniz, bir özgürlük gibi uzanır. Denize vardığı yerde akarsu, uçansu (şelâle) olur; türküsü coşkunluğun doruğuna ulaşır. Ve suyun denize değdiği yerde, buhar buhar özgürlük özlemi tüter...

“Little Grandmother” - Küçük Büyükanne
KEISHA CROWTHER

Kalpten Yaşamaya Başlamalıyız

tığımında, her geceki gibi duamı ediyordum ve o an bana çok bariz bir şey gösterildi. Bu, çok güzel bir şehirdi, çanlar çalıyordu, önümde de büyük, güzel bir yapı duruyordu ki kilise olduğunu düşündüm. Çevresi led lambalarıyla çevriliydi. Ve İsviçre'ye gitmem söylendi. İnsanların mesajı duyması gerektiği... Ben de "tamam" dedim, "gideceğim". Ve de ondan bir hafta sonra, bu kampın davetiyesini aldım. O zaman, "evet, şimdi gitmem gerektiğini biliyorum, gideceğim" dedim. Bugün, dışarıda duamı ettiğim sırada da, çanlar çalmaya başladı ve kendimi etrafında

ışıklar olan bir yapıya bakarken buldum. Fark ettim ki, buraya ikinci gelişimdi ve tam olarak olmam gereken yerdeydim.

Adım, Kiesha Crowther. Ve Colorado'nun çok ufak bir kasabasından geliyorum. Küçüklüğümden bu yana, canlı olan her şeydeki enerjiyi görürdüm. Canlı olan her şeyde, birçok renk titreşir. Çok ufak yaşlarımdayken,

Sizlerle burada olmak benim için büyük bir şeref İsviçre'de olmak, güzel yüzlerinizi görmek. Birçok renkten, birçok bölgeden gelmiş, birçok görmüş geçirmiş olan insan var aranızda. Size baktığımda, kendi ailemi "Çok Renkli Kabile" görüyorum. Bugün sizinle olduğum için gerçekten hoşnutum. Birkaç ay evvel, Arizona'da başka bir seminerdeydim. Çık-

hayvanlarla konuşabiliyordim, ne söylemek istediklerini duyardim. Çoğu insan bunların çok kıyak olduğunu düşünür, ama küçük bir çocukken, ben kendimin çok farklı olduğumu bilirdim ve herkes gibi olmamak zor hissettirirdi. Ve de diğer taraftan öğretiler alırdım. Ses bana, bir gün benim de öğretmem için öğrenmem gereken şeyleri açıkça anlatırdı. Uzun bir zaman, deli olduğumu düşündüm. Farklıydım ve sebebini bilmediğim şekilde bir sesten şeyler öğreniyordum. Enerjileri neden görüyordum, hayvanları neden duya-biliyordum, anlayamıyordum. Uzun bir süre, bu dünyada yerim olmadığını düşündüm. Ama otuzuma bastığımda, Kuzey Amerika'daki yerli kabileden bir telefon aldım. Ve oranın bir yaşlısı bana, benim diğer tarafla küçüklüğümden beri bağlantım olduğunu bildiklerini söyledi. "Küçük Büyükanne" denilen kişi olma zamanımın geldiğini söylediler. Bir şaman ve bir bilgelik öğreticisi olmanın. Ayrıca, benim gibi daha başkaları da var.

Benim gibi, Bilgelik'in Koruyucusu olan, benim aldığım mesajları alan, 11 kişi daha var. Ve Dünya üzerinde oynayacak büyük bir rolümüz var. Konuşmacı olarak yetiştirilmedim, o yüzden bunu yapmak benim için epey zor, hâlâ öğreniyorum. Ama bir söz verdim; olabildiğince iyi bir Bilgelik Koruyucusu ve Şaman olacağım. Tüm bu ürkekliğimi geçersen, size bana öğretilenleri öğretmeye geldim. Diğer tarafın, Dünya Ana'nın ve kıtasal divandaki yerli büyüklerimin öğrettikleri...

Uzun zaman önce, gezegenimizde, inanılmaz bir şey oldu. Kutuplar değişti. Ve o zamanlar yaşayan insanlar olarak; Atlantisli, Lemuryalı, Sümerler, gerçekten vardılar. Sadece hikâyelerde, masallarda olan bir şey değil. Gerçekten yaşadılar ve bizim atalarımız onlar. Kutuplar değiştiğinde, buz devri başladı. Bu devirden geçtiler, sonra buzlar erimeye başlayınca, sular yükseldi ve

topraklarını ellerinden aldı. Sular yükselince, başka başka gemilere binip, Dünya'nın başka yerlerine dağıldılar. Aynı ayrı kıtalarda yaşamaya başladılar.

Mayalılar, aslen Atlantisli.
Aborjinler, aslen Atlantisli.
Hawaililer ve Endonezyalılar, aslen Sümerli.
Watahalılar ve Yeni Zelandalılar, aslen Lemuryalı.

Kadim öğretileri ve bilgelikleri hâlen gezegenimizde mevcut. Ataları bu gerçekleri korudular, ve bu gerçekler şimdi insanlara geri dönüyor. Bu insanların kutupların tekrar değişeceğiyle ilgili kehânetleri yüzyıllar boyunca konuşulmuş bir şey. Ve şimdi buna şahit oluyoruz. Yüzlerce yıldır yerli kabilenin insanları şu kehânette bulunmuştur; zaman gelecek ve Dünya Ana değişecek. Ve cennetini doğuracak. Ve bu değişim zamanında, Dünya insanları eğer aydınlanmak istiyorlarsa, kafalarından, kalplerinin bilincine geçmeleri gerekmektedir.

Derler ki, bu zamanda Dünya'ya gelmiş olan ruhlar, gelmiş geçmiş bütün ruhlardan daha güçlüdür. Ve bu insanlar, kafalarından, kalplerinin bilincine geçiş yapabilir ve Dünya'yı değiştirebilirler. Ve bu insanlara, "çok renkli kabile" deniliyor. İşte o kabile biziz. Bahsettikleri insanlar biziz. Bunca zamandır beklenenler bizleriz. Kutup değişimi şu anda meydana geliyor. Bu gelecekteki bir şey değil, şu an olmakta. Bu artık atalarımızın "olacak" diye anlattıkları bir hikâye değil. "Şimdi oluyor" diyorlar artık. Tam kuzey, artık tam kuzey değil. Tüm gezegen değişiyor. Ve kutuplar değişim tamamlanana kadar durmayacak. Hepimizin anlaması gereken evrensel gerçek şu ki, Doğa Ana, her varlık için kutsaldır. Biz insanlar onun üstünde yaşıyoruz. Onu öldürme hakkına

sahip değiliz. Ancak buna çok yaklaştık. Hesabını veremeyeceğimiz şeyler yaptık. Dünya'ya hiçbir bilimimizin kurtaramayacağı şeyler yaptık.

Yaşama şeklini değiştirmesi gerekenler bizleriz. Gelip de bizi kurtaracak kimsemiz yok. Gelecek bir kurtarıcı yok. Bizi kurtaracak olan yine bizleriz. Ozon tabakası yok oluyor. Gezegenin ısısı 2 derece artıyor. İki derecenin insan bedeni için bir etkisi olmasa da, vahşi yaşamı zihnen etkiliyor. Suyun sıcaklığı balıklara ne zaman doğum yapacaklarını ve yapmayacaklarını bildiriyor. Şimdi o balıklar çiftleşmiyor. Bazı balıklar yılda bir kere doğum yapar ki denizanası su sıcaklığının ısındığı belli iki günü bekler. Bu suyun sıcaklığının 200 bebek doğurmaları anlamına geldiğini bilirler. Şimdiyse su sıcaklığı hep yüksek, Çin denizleri sadece denizanasıyla kaplı ve hiç balık kalmadı. 2 derece, böceklerle kuzey, arktik hayvanlarıyla yaşama imkânı veriyor.

Daha önce hiç böcek sorunu yaşamamış bu hayvanların vücudunu böcekler sarmış durumda. Ve bu böcekler yüzlerce hayvanın, kutup ayılarının ölümüne yol açıyor. Dünya'da çöp üreten tek canlı türü biziz. Ve Atlantik okyanusunda birikmiş Teksas'tan da büyük bir plastik atık yığını var. Daha ciddi olan şey ise, Meksika körfezindeki petrol sızıntısı. Söz ettiklerinden daha fena bir vaziyet var. Petrolün sızmasına ve bütün körfezdeki yaşamın ölmesine sadece otuz gün aldı. Ve doksan gün boyunca bu sızıntı sürdü. Bütün körfez artık ölü. Oradaki bütün hayat kurudu. Sudaki oksijen bile öldü. Meksika Körfezinde doğmuş bütün deniz kaplumbağaları... Hepsi öldü. Petrol, balıkların yüzmesinden daha hızlı yayıldı. Büyük balıkların %90'ı yaşamını yitirdi. Bu sadece Meksika Körfezinin sorunu değil.

Meksika Körfezindeki Golfstream akıntısı doğru Avrupa'ya gelmekte. Ve bu akıntı tamamen petrol kaplı. Sızıntının altında Everest Dağı'ndan da büyük bir alan petrol ve zehirli gazla dolu. Kuzey Amerika'yı ikiye bölecek kadar büyük bir miktar bu.

Gazın küçücük bir miktarı bile sızsa, arazinin başlangıcından itibaren 30 km'deki yaşamı bitirir ki bu sadece küçük bir miktarı. Hesabını veremeyeceğimiz zararlara sebep olduk. Bilim de dâhil, dünyadaki hiç kimse'nin bu zararı telafi edebilecek bir çözümü yok. Tek yaptığımız Dünya Ana'yı öldürmek. Hal böyleyken bile, o bize her nefesimizde, her yudumladığımız suda, her yediğimiz yemekte, (hayat) vermeye devam ediyor. Çünkü bizi seviyor. Dünya Anamız ile bağ kurmamız gerek. O sizin anneniz. Dünya Ana'nın her mahlûk için kutsal oluşu evrensel bir ilkedir. Ve Dünya Ana'nın böyle bitmeyeceği de evrensel bir ilke... Ama insanlık, Dünya Ana'yı öldüremeden yok olacak. Artık önümüzdeki yılların ne kadar büyük önem taşıdığına farkına varmalıyız. Kutuplar çoktan değişmeye başladı. Dünya Anamız yeniden doğacak.

Biz de onunla birlikte ilerlemek istiyorsak, kalpten yaşamaya başlamamız gerek. Ne kadar çok sevgi dolu olursanız, o kadar çok akıllı olursunuz. Bu bizim tek şansımız. Bu bir masal değil. Gerçekten olan bir şey. Gerçek bu. Birçok insan günlerini neler olduğunun farkında bile olmadan geçiriyor. Ama bu şeyler olmakta.. Korku içinde yaşamaktansa, dedelerimiz bize kalpten yaşamayı nasihat ediyor. Çünkü ne kadar çok sevgi dolu olursanız, o kadar çok akıllı olursunuz. Sevgi olursak, gezegenimizi nasıl kurtaracağımızın cevabını alırız ve kalmaya devam ederiz. Eğer böyle yapmazsak, çocuklarımızın bir geleceği olmayacak.

Durumumuz gerçekten bu noktada. Şu anda, Dünya Ana'nın yaralarını nasıl sarıcağımızı bilmiyoruz. Ama beynimizden değil, kalbimizden yaşarsak cevabı buluruz. Şu anda, bu gezegende yaşamayı seçmiş olan başka bir kuşak değil. Siz seçtiniz. Zira bizlerin bu Dünya üzerinde bulunmuş en güçlü ruhlar olduğu söylenir. Hepimiz bu gezegene insan yapımı kurallar ve insan yapımı dinler içinde doğduk. Ve artık, daha fazla istediğimizi dile getirme zamanı. Daha fazlası var çünkü. Kendimizi değiştirmenin, kurtarmanın tek yolu; kim olduğumuzu hatırlamak. Bizlere hep Tanrı'nın bizden kopuk olduğu anlatılmıştır. Dinler bizlerin, günahkâr ve kötü insanlar olduğumuzu söyledi. Ve cenneti hak etmemiz gerektiği...

Ben bugün, asla unutmamanız gereken bir şeyi söylemek üzere buradayım. Siz Tanrı'sınız. Ruhunuz Tanrı. Tanrı'dan kopuk değilsiniz. Hepinizin Tanrı olan bir Yüksek Benliği var. Ruhunuz, Yüksek Benliğiniz, Yüce Rabbin bir parçası. Tanrı, ne bir erkek ne bir kadın. Tanrı, bilendir; Tanrı, her şeydir. Tanrı, tüm yaratılıştaki bulunan sevgi ve ışıktır. Ruhunuzu yapan Tanrıdır ve ruhunuz içinizde. Tanrı sizsiniz.

Herkesin bir Yüksek Benliği var. Ve sizi buraya yollama kararını alan Yüksek Benliğiniz. Gelmeyi siz seçtiniz. Bunu niye seçtiğinizi kendinize sorun. Buradaki sizden, sizin Yüksek Benliğiniz sorumlu. Bu gezegene sizin bir pırlantınızı gönderme kararı aldınız. Deneyimlediğiniz her şey, bir insanla, bir hayvan veya bitkiyle olan her etkileşiminiz, Yüksek Benliğinizin size gönderdiği bir deneyim. O yüzden, ne bir hata ne de günah var. Buraya öğrenmek için geldiniz. Dünya hayatı bir okul. Her gün deneyimlediğiniz her şey, iyi veya kötü görünsün, birer öğreti ve deneyim. İyi veya kötü, kolay ya da zor görünse de her deneyimden

öğrenebilir ve gelişebilirsiniz. Kim olduğunuzu gerçekten anlayın. Sizler Tanrı ve Tanrıçasınız. Madem ben, bana en hayırlı öğrenimim için Yüksek Benliğim tarafından verilmiş olan yolculuğumda Tanrı ve Tanrıçayım, o zaman başka hiçbir insanı yargılayamazsınız ve hiç kimse de sizi yargılayamaz. Siz kusursuzsunuz. Bütün yaşam öğrenmek ve gelişmek için. Belki komşunuzun seçimleri hoşunuza gitmiyor, ama onlar tam olarak öğrenmeleri gerekenleri öğreniyorlar. Bunun bilincinde olduğunuzda, özgür olursunuz.

Birilerinin sizin hakkında ne düşündüğü farketmez. Ve bizim de kimseyi yargılama hakkımız yok. Hepimiz kendi yolumuzdayız.

Öğreniyor, deneyimliyor ve geliyoruz. Dedelerim bana bir seferinde şöyle demişlerdi; başkalarının senin hakkındaki düşüncesi, seni ilgilendirmez. Kesinlikle haklıydılar. Toplumdaki statünüzün bir önemi yok. Ne kadar gelirinizin olduğunun bir önemi yok. Bunlar hep egonun ürünleri. Ve ego ile yaşamak, yanlış bir yaşam şekli. Sizi Tanrı'dan koparan yalnızca egodur. Çünkü insan ürünü dinler Tanrı'dan kopuk olduğumuzu öğretti. Ve dini liderler, gücünüzü sizden aldı. Din, bireyin gücünü almakta. Sizi Tanrı'dan koparmakta. Dünya'daki gücünüzü olduğu kadar, ahiretinizin gücünü de sizden almaktalar. Artık onlara gücünüzü teslim etmeyin. Tanrı'nın gözünde değerli olup olmadığımızı kimsenin söyleme hakkı yok.

Sizler varoluşunuzun güçlü, eşyaratıcılarısınız. Zihin ve ego ile yaşamayı bırakıp, tekrar kalpten yaşamaya dönmemiz istendi bizden. Tüm insanlık adına Dünya üzerindeki en büyük yara, kendimizi sevmiyor oluşumuz. Siz gerçekten kimsiniz? Ve o kişiyi seviyor musunuz? Dünya üzerindeki en büyük yara budur. Size kendinizi yansıtacak

kimseniz yoksa, sevilesi, hoşlanılası ve değerli olduğunuzu, yine de sevilesi ve değerli olduğunuza inanır mısınız? Ama yaralarımız bizi çirkin değil güçlü yapar. Hepimiz hata olarak gördüğümüz şeyler yaptık ama artık onlara hata gözüyle değil, öğrenme fırsatı gözüyle bakmalıyız. Böylece, kendimizden nefret ve şüphe etmeyi bırakabiliriz. Böylece Tanrı'nın parçası olduğunuzu, güzel olduğunuzu hatırlarsınız. Birbirimizi sevmeliyiz. Çünkü bizler gerçekten kardeşiz. Hepimiz aynı anneden doğmayız. Hepimiz Tanrı'dan gelmeyiz. Dünya'nın geçirdiği en muazzam zamanda yaşıyoruz. Ve bizler gelmiş geçmiş bütün ruhlardan daha güçlüyüz. Yaşadığımız dünyayı değiştirme kudretine sahibiz. Tek istenen şey, sevgi olmamız.

Sevgiyle yaşadığımda her şey değişir. Sevgiyle kim olduğunu hatırlarsın. Sevgiyle kimseyi yargılamaz olursun. Sevgi olarak, dünyanın bilincini, kafadan kalbe taşırsın. Sevgi gerçekten cevaptır. Yüzyıllardır kadim yerliler dünya üzerine gelecek bazı insanlardan bahsetti. Bunlar, dünyanın yaşam biçimini değiştirecek olanlardı. Çok Renkli Kabile denilecekti. Günümüzdeki bütün kadim yerliler artık zamanın geldiğini söylemekte.

Bunca zamandır beklenenler bizleriz. Ve Dünya Ana'yla beraber aydınlanabiliriz. Kutupların değişmeye başladığı bir gerçek. Tamamlanması sadece birkaç sene alacak. Şimdiyse insanoğlu bir seçeneğe sahip. Ya aynı kafada yaşamaya devam ederiz ve dünya üzerinden siliniriz ya da kim olduğumuzu hatırlarız, sevgiyle yaşar, aydınlanarak ilerlemeye devam ederiz. Kalpten yaşamak aslında çok kolaydır. Yapmak zorunda olduğumuz en kolay şey. Hepimizin kendini sevgi durumuna sokacak, kalbini açacak özgün yöntemleri vardır.

Benim için bu, doğayla, ağaçlarla veya bitkilerle birlikte olmak olduğu gibi, güzel bir müzik dinlemek de durumumu hızlıca değiştirebilir. Bazen bir çocukla veya hayvanla birlikte olmak da bunu sağlayabilir. Ama hepimizde bu farklıdır. O yüzden, kalbe inmenizi en kolay şekilde sağlayacak yöntemi siz seçin. Ve o durumda bir süre kalın. Günde 5 dakika olsa bile. Bizden istenen şey, bilinç değişimidir. Zihin, ego durumundan, kalbi duruma geçmek. Dünya bilinci gerçek bir şeydir, bir tür enerjidir. Her şey enerjiden meydana gelmez. Bilincimiz de ayrıca enerji. Ve şu anda dünya kafa bilinciyle çalışıyor. Sevgi enerjisi, nefret enerjisinden 10 kat güçlüdür.

Ve hakikaten, tüm bilinci değiştirebilmek için dünya popülasyonunun sadece 3'te 1'inin sevgiyle yaşamasına ihtiyacımız var. Şu anda en güçlüsü kafa bilinci. O yüzden kararlarımızı hislerimizle almak yerine düşünerek alıyoruz. Ama kararlarımızı kalbimiz vasıtasıyla vermemiz gerek. Ama bilinç kafadan kalbe geçiş yapmaya başladıkça, bunu hep beraber

yaşayacağız. Yani üçte birimiz kalpte yaşamaya başlar ve kim olduğumuzu hatırlarsa, dünyayı gerçekten değiştireceğiz. Ve kalp bilincimiz gittikçe ağırlaşmaya başlayınca, kafa bilincinin yerini alacak. Bu yüzden atalarımız bize, meselenin gidip bir şeyler yapmak olmadığını, dünyamızı değiştirmek için hiçbir şey yapmamız gerektiğini, söylerler. Bizden tüm istenen, sevgi olmamız.

Sadece sevgi olarak, o bilinç seviyesinde oturup dünyaya sevgi vererek, dünyayı değiştirirsiniz. Yani, bu bilinçte oturup onu suya şifa için gönderebilir, hayvanlara şifa için gönderebilir, bitkisel bilinç için gönderebiliriz veya insanlara şifa için gönderebiliriz. Bu gezegen üzerinde aynı titreşimi yayan sadece iki şey var: Dünya ve insan. Yani, kadınlara ne yaparsak, gezegene yapmış oluruz; Dünya Ana'ya ne yaparsak, kendimize yapmış oluruz. Dışıl unsura tekrar nazik ve sevgi dolu olmalıyız ki Dünya iyileşsin. Ve bu gezegen üzerinde şunu hatırlamalıyız ki, yıldız canlıları, yıldızlardaki kardeşlerimiz, gerçekten varlar. Uzun zamanlardır buradaydılar ve kendilerini hiç bakmayacağımız bir yerde gizlediler. Engellilerimiz arasına. Zihinsel engelliler kutsaldır. Kendilerini asla akmayacakları bir yere gizlediler. Zihinsel engellilerimiz kenara itildi. Ki onlar dünya üzerinde olabilecek en sevgi dolu insanlar. Onlar sırf insanlık için yüksek frekansları tutmak için buradalar. Bu hepimize, bizden farklı birine nasıl davranacağımız üzerine büyük bir derstir. Yıldız kardeşlerimiz tekrar aramıza dö-nüp bize yardım ve destek olmak istiyor. İlk adımı onların atmıyor olmasının tek sebebi de onlardan korkuyup olmamız.

Gelmiyor ve gelip tüm sorunlarımızı çözmez arzuluyorlar ama gelip hepimize

öğretmeyi arzuluyorlar. Bizi çok derinden seviyorlar. Yanımızda yürümek istiyorlar. Yardım etmek istiyorlar. Ama onlardan korkmamamız gerek. Onlar gerçek. Bu bir masal değil. Devletlerimiz bize onların gerçek olduğunu söylemeye başladı. Artık internetten de bakacağınız birçok kaynaktan, eski hükümet görevlilerinin, "evet, onların varlığından haberdarız, bir süredir onlarla irtibat-taydık" dediğini görürsünüz.

İki haftadır yüzlerce gözlem yapıldı ve yüzlercesi Manhattan ile New York'ta, California'da görüldü. New York'taki havalimanı kapatıldı. Çin'deki havalimanı kapatıldı. İnaniyorum ki önümüzdeki sene, hepimize onların burada olduklarını açıklayacaklar. Kalbimizin alanında oturduğumuzda, sadece sevgimizi Dünya Ana'ya, insanlığa değil, yıldız kardeşlerimize de sevgi ve saygımızı sunmalı ve tekrar gelip bize kendimizi nasıl iyileştireceğimizi öğretmelerini istemeliyiz. Dünya'nın en müthiş zamanında yaşıyoruz biz. Daha önce hiçbir insanın görmediği şeyler göreceğiz. Dünya birkaç sene sonra bambaşka görünecek. Hepimizin onunla olması da benim dileğim. Tek yapmamız gereken sevgi olmak. Sevgi her şeyin cevabıdır.

Facebook adresi:

<https://www.facebook.com/pages/Keisha-Crowther-Little-Grandmother/217565231663661>

Youtube daki video link'i:

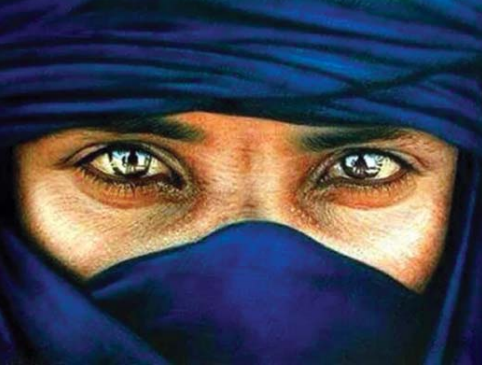
<http://www.youtube.com/watch?v=n2rpYs3nQ48&feature=youtu.be>

Türkçeye çevrilen kitabı: "Tüm Renklerin Kabilesine MESAJ", Kiesha Crowther, H2O kitap / Bilim ve din yayını, İstanbul, 2013

Kadının Bitmeyen Çilesi

İslâmiyette Kadın

Yalçın Kaya

GİRİŞ

Çeşitli kesimlerce farklı farklı değerlendirilen bir konu üzerinde araştırma yapmak, çetin bir uğraşa girişmek demektir. Bir yandan Diyanet İşleri Başkanlığınca bastırılan İslâm'ın kadına bakış açısının yüceliğini yere göğe sığdıramayan makale ve kitaplar, diğer yandan tam aksini savunan İlhan Arsel, Turan Dursun, Oral Çalışlar ve daha niceleri tarafından yazılan kitaplar ve çeşit çeşit makaleler...

Az önce belirttiğim gibi bu konu üzerinde yapılmış belki de binlerce araştırma var. Önemli olan bu araştırmalardan cımbızla seçtiğim konuları ipe sapa gelmez başlıklar altında yazarak kimi çevrelere şirin görünmek yerine, yansız bir tutumla ele almaktır.

Doğal olarak, benim tüm dinlere olduğu gibi İslamiyet'e de bir yaklaşımım, bakış açım

var. Bu araştırmamda kişisel yargılarım yerine, bizzat kaynakları ön plana çıkarmaya çalıştım. İslâm'ın bir düşünce sistemi olarak ve siyasî bir akım olarak kadına nasıl yaklaştığını kendi kaynaklarından incelemek gerekiyordu, ben de öyle yaptım.

Bu konu üzerinde araştırma yapan bir kişinin başvuracağı temel kaynak Kuran'dır. Kuran-ı Kerim, İslâmiyet'in temel ve değişmez yasası olarak 1400 yıldır geçerliliğini sürdürüyor. Allah'ın emirlerini içeren, Hz. Muhammed tarafından Müslümanlara tebliğ edilen Kutsal Kitap, mirastan evlenmeye, aile ilişkilerinden vergi vermeye, sevişmeye, boşanmaya kadar uzanan kurallarıyla İslâm dünyasında hâlâ başköşedeki yerini korumaktadır.

O günün Arap dünyasının ihtiyaçlarından yola çıkmış, yeni bir toplumsal sistemin anayasası olarak meşruiyet kazanmıştır. Diğer tek tanrılı dinler ve kutsal kitaplarla karşılaştırıldığında, İslamiyet'in daha dünyevî bir din olduğu görülüyor. Yahudilik ve Hıristiyanlıktan miras edinilmiş birçok öyküsü ve öğüdü var ama toplumun günlük yaşamına ilişkin çok ayrıntılı açıklamalarla, Kuran'ın emirleri ve Hz. Muhammed'den aktarılan hadisler, İslamiyet'i daha bilinir bir tarihe kavuşturuyor. İslam'ın temel kitabı Kuran'dır. Hiçbir âyeti, suresi, noktası, virgüli değiştirilemez, rasyonalize edilemez,

emirleri üzerine akıl yürütülerek mantık yoluyla sonuçlara varılamaz. Kuran öğrenilir, emirleri dikkatle kavranır ve uygulanır, üzerinde tartışma yapılamaz. Daha sonra yazılanlar ve söylenenler ancak Kuran'a paralellikleri ölçüsünde geçerlidir.

Günlük hayatta karşılaşılan bazı soruların cevabı Kuran'da bulunamazsa o zaman Peygamber'in günlük yaşamına ve sözlerine bakılır. Bunlara hadis denir. Kuran'dan sonra en temel kaynak "Hadistir". Hadisler, Hz. Muhammed'in ölümünden yaklaşık 100 yıl kadar sonra derlenmiş ve yazılı hale getirilmiştir. Onun yaşamına ilişkin anlatılanları, dönemin İslâm yazarları toplamış, ayıklamış ve en güvenilir bulduklarını kitaplaştırmışlardır. Temel ve önemli iki Hadis kitabı Sahihi Buhari ve Sahihi Müslim'dir.

Batılı Hıristiyan bakış açısı da, İslâmiyet'i anlamamış ve kendi konumunu haklı gösterebilmek amacıyla İslâmiyet'in Hıristiyanlık'tan daha geri bir din olduğunu kanıtlamaya çaba göstermiştir. Bu nedenle Hıristiyan ve Musevî yazarların İslâmiyet konusundaki yaklaşımlarını incelerken dikkatli olmak gerekir. Başvurulacak en önemli kaynaklardan birisi de 11. yüzyılda yaşamış ünlü İslâm düşünürü İmam Gazali'dir. Gazali, İslâmcılar tarafından, İslâm düşüncesinin doruğu olarak kabul edilir. Birçok tarihçi, onu İslâm dünyasında düşüncenin dondurulmasının, felsefenin ve özgür tartışmanın yasaklanmasının baş sorumlusu olarak görse de eserleri, İslâm'ı inceleyenler için başvuru kaynağı olma özelliğini yitirmez.

Yüksek İslâm Enstitüsü öğretim görevlisi Prof. Dr. Bekir Topaloğlu'nun İslâm'da Kadın adlı eseri yaptığı baskı sayısı gözönüne alınırsa, ülkemizin en popüler eserlerinden birisidir. Profesör İlhan Arsel'in Şeriat ve Kadın kitabı, İslâm felsefesine yönelttiği köklü

eleştirilerle dikkat çeken bir eserdir. Şeriat ve Kadın, getirdiği tezlerle konuya yeni bir boyut katmakla birlikte yer yer aşırı tepkisel söylemlerle inandırıcılığını kaybetmektedir. Üstelik İslâmiyet'in kadına bakış açısını irdelemeye girişen bir araştırmanın, Kuran'a kadınlar konusuna yansıyan hükümlerini, yine Hz. Muhammed'in kadınlarla olan ilişkilerini zaman zaman basit cinsel yaklaşımlarla açıklamaya çalışmak ne derece o günün tarihsel gerçeğini anlatabilir?

Turan Dursun'un İslâmiyet ile ilgili yazdığı kitaplarda da benzer bir durumla karşılaşmak söz konusudur. Kuran'ın kadın konusundaki hükümleri ve Hz. Muhammed'den aktarılan Hadisler, kendi içinde tutarlıdır ve yeni bir devlet kuruculuğunun ve yeni bir toplumsal yapının anlayışlarını yansıtmaktadır. Bunu anlamak ve yorumlamak, tepkisellikten uzak bir perspektifle araştırma yapmakla mümkündür.

Kuran, İslâm'ın temel kitabı olarak daha sonraki bütün metin ve kuralların yönelimini de belirlemiştir. Kuran, İslâm inancına göre Allah kelâmıdır. Müslümanlar bu kutsal kitabı okuyarak Allah'ın kendilerine neler emrettiğini, nasıl yol gösterdiğini öğrenirler.

Kutsal kitabı okumaya başlayınca karşılaşılabilecek ilk gerçek, Allah'ın emirleri verirken, yasak ve ödülün ne olduğunu gösterirken, hep bir cins seslenmesidir. Bu cins erkeklerdir. Allah, sürekli olarak erkeklere seslenir, onları muhatap alır. Kutsal kitap böyle başlayınca, diğer İslâm kaynakları da aynı yolu izlerler. Bu sesleniş biçimi, İslâmiyet'in de diğer tek tanrılı dinler gibi erkek dini olduğunun önemli bir kanıtı kabul edilmiştir.

Zaten erkeklere seslenme geleneği, Ortadoğu'nun bütün dinlerinin tarihsel bir

özelliğidir. Kuran'a da Yahudilik ve Hristiyanlıktan geçmiştir. Kuran'ın erkekler için seslenmesinin en çarpıcı kanıtı, Cennet vaadi ve ceza tehdidinde yaklaşımıdır. Cennet, 1400 yıl öncesinin insanları için cazip gelecek güzellikler ve ödüllere doludur. Bu güzelliklerin en çekici olanı da Cennet'teki güzel kadınlardır. Kitabın hemen başında Bakara suresinde Allah'ın emirlerine uyanlara şunlar vaat edilir:

"İnananlara, hayırlı işler işleyenlere müjdelere ver ki, onlar için ırmaklar ile sulanan bahçeler de vardır. Bu bahçelerin yemişlerinden birini yedikleri zaman diyecekler ki: 'Eskiden yediğimiz şey, ama görünüşte onları andırırlar. Orada tertemiz kızlar bulacaklar, orada her zaman kalacaklar'" Bakara Suresi 23

Bu ifade biçimi Kuran'ın bütün havasına hâkimdir. Cennet'in en önemli ödülleri birisinin kadın olduğu sürekli vurgulanır. Ama kadınlara verilmesi düşünülen bir ödül yoktur. Örneğin onların da Cennet'te güzel ve iyi huylu erkekler bulacaklarına ilişkin bir şey söylenmez. Bu vaatlerin yalnızca erkekler için yönelik olduğu ortadadır.

Kitabın bir başka yerinde yeniden Cennet'in tanımını yapılır ve yine erkekler için Allah tarafından şunlar söylenir: "İçlerinde iyi huylu güzel yüzlü kadınlar vardır. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz? Çadrların içinde beyaz tenli, kara gözlü huriler vardır. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz? Onlara eşlerinden önce ne bir insan ne de bir cin dokunmuştur. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?" Rahman Suresi 56-75

Peygamber Hz. Muhammed'in Hadislerinde de aynı üslup hâkimdir: "Miraç gecesi göğeyi çıktığımda dünyadan bin defa daha büyük

nurdan bir şehir gördüm... İçinde sayısız derecede karyolar bulunuyordu. Her karyola, üzerinde huri kızları yatan nurdan döşeklerle örtülmüştü. Kızlar o kadar parlaktı ki, bir parmağının saçtığı ışık bile dünyadaki Ay ve Güneş ışığını bastırabilirdi." (1) Hz. Muhammed'in Hadislerinde Cennet kızlarının ayrıntılı olarak tanımlanması da yer almaktadır:

"Ulu Allah Cennet kızlarının yüzlerini beyaz, yeşil, sarı ve kırmızı olmak üzere dört renkte yaratmıştır. Vücutlarını zaferan, miski amber ve kâfur kokularıyla süslemiş, saçlarını karanfille donatmıştır. Ayak parmaklarıyla dizleri arası zaferanla, oradan boyunlarına kadar olan bölüm miski amber ve kâfur kokularıyla kokulanmıştır. Cennet kızları öylesine güzel Allah yaratıklarıdır ki, yeryüzüne bir defa tükürseler, yeryüzünü misk kokusu sarar. Her huri kızının göğsünde Allah'ın isimlerinden biriyle birlikte kocasının ismi kazanmıştır. Bilekleri de mücevher ve incilerle donanmıştır." (2)

Cennet tanımı, o günün değerlerine uygundur. Örneğin, güzellerin çadır içinde bekleyecekleri vaadi, dönemin Arap dünyasının yaşam biçimine denk düşer. Cennet tanımının önemli unsurlarından birisi de hurmadır. Çünkü hurma, o zamanki Arabistan'ın en temel meyvesidir.

Başka bir bölümde Kuran, erkekler için şunları vaat eder: "Yaptıklarına karşılık olarak sedefteki inciler gibi ceylan gözlüleri vardır... Biz ceylan gözlüleri defterleri sağdan verilenler için yeniden yaratmışızdır. Onları bakire, eşlerine düşkün ve yaşıt yapmışızdır." Vakıa Suresi 22-24

"Bahçeler, üzüm bağları, memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar ve dolu kadehler vardır." Nebe Suresi 32-34

Bütün ödüllerin ve vaatlerin niteliği, Cennet'in yalnızca erkekler için planlandığını gösteriyor. Ama erkeklere yalnızca Cennet için seslenilmez: "**Kocası olan kadınlarla evlenmek haramdır. Ancak sahibi olduğunuz cariyeler müstesnadır. Bunlar Allah'ın üzerinizde farz kıldığı hükümlerdir. Bunlardan başkası ile evlenmeniz ve zinada bulunmanız için arayıp istemeniz size helâl edilmiştir. Evlenerek zıfâf olduğunuz kadınlara takdir edilen mehirlerini (evlenirken erkeğin kadına verdiği evlilik parası veya eşyası) tamamıyla verin. İçinizde hür ve inandırmış kadınları almaya gücü yetmeyenler, ellerindeki inandırmış cariyelerden alsınlar. Zinadan kaçınan, gizli dost tutmayan cariye sahiplerinin izniyle alın. Ücretlerini geleneğe göre güzellikle verin. Onlar evlendikten sonra, zina edecek olurlarsa cezaları hür kadınların yarısıdır. Bu (cariyeleri almak için verilen izin) içinizde sıkıntıya düşmekten (zinaya sapmaktan) korkanlar içindir.**" Nisa Suresi 24-25

"Kadınlar arasında adil hareket etmeye ne kadar uğraşırsanız, imkânı yok yapamazsınız. Fakat onlardan birine tamamıyla gönül verip ötekini askıdaymış gibi bırakmayın." Nisa Suresi 129

Bu alıntılarda da görüldüğü gibi yine erkeklere seslenilmekte, onların kadınlarla ilişkisi ve davranışları ele alınmaktadır. Boşanma sırasında kadınlara adil davranılması istenirken yine erkeklere hitap edilir: "**Kadınları boşar ve onlar da müddetlerini tamamlarlarsa, aralarında güzellikle uzlaşırlarsa, kocalarına varmalarına engel olmayın.**" Bakara Suresi 132

Hz. Muhammed'in muhatabı da erkeklerdir: "Dikkat edin. Hepiniz çoban, hepiniz güttüğünüzden sorumlusunuz... Kişinin efradı ailesine infak ettiği, sadakadır... Kadın, malı,

güzelliği, asaleti ve dindarlığı yüzünden nikâh edilir... Sizden biriniz ailesiyle münasebette bulunduğu zaman.. Artık sizin için en korktuğum (şey) kadınlara uyanmanızdır." (3)

Aşağıdaki hadis, kadınlar açısından hayra yorumlanabilir: "Ey ümmetim, kadınlara hayırlı muamele etmenizi tavsiye ederim. Çünkü onlar sizin emriniz altındadırlar." (4)

Kuran-ı Kerim'in neden sürekli olarak erkeklere hitap ettiği konusu, araştırılması gereken bir konudur. Kuran'da kadınlara seslenen az sayıdaki âyet ise yine erkeklerin hâkimiyetini pekiştirmeye yöneliktir ve erkeklerin bazı uygulamalara girişmesinin maddi zeminini hazırlamak içindir. Ahzab suresinde örtünme emri verilirken yer yer, "Ey Peygamber eşleri", "Ey Peygamber kadınları" gibi sözlere rastlarız. Bu sözler kadınları korkutup onların örtünmelerini sağlamak içindir ve uygulama hakkı Peygamber'e aittir ve bu âyetlerin içinde kadınların eşit görüldüğünü kanıtlayabilecek hiçbir ifade yoktur. Tam tersine kadınların eve kapatılmasının zemini hazırlanmaktadır.

Hazreti Muhammed'in vedâ haccında söyledikleri de yine hitap edilenin erkekler olduğunu gösteriyor: "İnsanlar, kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları, Tanrı emaneti olarak aldınız; onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helal edindiniz. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, onların da sizin üzerinde hakları vardır. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız, onların aile yuvasını sizin hoşlanmadığınız hiç kimseye çığnetmemeleridir. Eğer razı olmadığınız herhangi bir kimseyi aile yuvasına alırlarsa, onları hafifçe dövüp sakındırabilirsiniz. Kadınların da sizin üzerindeki hakları, meşru bir şekilde, her türlü yiyim ve giyimlerini temin etmenizdir." (6)

Bu konuşma hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açık. Hz. Muhammed, yüz bin kişinin önünde, erkeklere hitap ediyor ve kadınların, erkeklere Tanrı emaneti olduğunu söylüyor.

Kuran'ın sürekli olarak neden erkeklere seslendiğini yorumlayabilmek amacıyla, İslâmiyet'in ortaya çıktığı yıllardaki koşulları incelemek gerekir. İslâmiyet'in neden erkeklere seslendiğini belirleyen esas etken, onun ortaya çıktığı tarihsel ve toplumsal koşullardır.

İslâmiyet, tek tanrılı dinlerin sonuncusudur. Bu dinlerin birbirlerinden miras aldıkları ortak özellikler var. Ortadoğu tarihinde binlerce yıldır varolmuş eski dinlerden de devraldıkları birikime ve geleneklere sahipler.

İslâmiyet, ortaya çıkarken en çok Yahudiliğin etkisi altında kalmıştır. Tevrat'taki birçok öykü aynen Kuran'a da geçmiştir. Kadına olumsuz yaklaşımın temelinde de Yahudiliğin izleri vardır. Çünkü Yahudilik de tıpkı İslâmiyet gibi bir erkek dinidir ve kutsal kitapları erkeklere seslenir.

Hz. Muhammed'in, Cebail adlı melek aracılığıyla Allah'tan emirler aldığı yıllarda, Arap dünyası kabaca iki kesime ayrılırdı. Birinci kesim, Mekke gibi önemli ticaret merkezinde yaşayanlar, yani toprağa yerleşmiş olanlar, ikinci kesim ise, çöllerde deve sırtında göçebe olarak dolaşan, geçimlerini, hayvancılığa ek olarak, kervanları, diğer kabileleri yağmalayarak ve talan ederek sağlayanlar.

Hazreti Muhammed, ticaretle uğraşan şehirli bir Arap'tır. Mekke'nin güçlü kabilelerinden Kureyş'e mensuptur. O yıllarda Arap yarımadasında çok sayıda Yahudi ve Hıristiyan yaşamaktadır. Yahudilik, en etkili

dindir. Mekke ve diğer Arap şehirlerinde puta tapanlarla, Yahudiler ve Hıristiyanlar iç içe ve dost bir yaşam sürdürmektedirler. Araplar içinde de Yahudilik oldukça yaygındır.

Tek tanrılı din düşüncesi Yahudilik nedeniyle, Arap yarımadasında yaşayan halklara pek yabancı değildir. Ayrıca Hz. Muhammed'in peygamberliğini ilan ettiği yıllarda Araplar arasında tek tanrılı din düşüncesi hızla yayılmaktadır. Hz. Muhammed dışında, Allah'tan mesaj getirdiğini söyleyen ve çölde ilahiler okuyarak dolaşan çok sayıda başka peygamber adayı daha vardır. Yeni din kendisine ilk önce şehrin zenginleri içinden değil, daha çok çölün yoksulları ve göçebeleri içinden taraftar bulacaktır. Nitekim Hz. Muhammed İslâmiyet'i yayabilmek amacıyla Mekke'yi terk etmek zorunda kalmış, göçebe Arapları örgütlemek amacıyla çöle taşınmıştır. Çevresindeki bir avuç Mekkeli seçkin dışında bütün gücü göçebe savaşçılarından oluşmuştur.

Hz. Muhammed'in dayandığı göçebe savaşçıları, göçebe demokrasisi veya askerî demokrasi diye tanımlanan bir toplumsal sistem içinde yaşıyorlardı. Bu nedenle kadın erkek yağmaya birlikte katılıyor, ganimetten ortak pay alırken, iktidarı da kadın erkek birlikte paylaşıyorlardı.

Göçebe demokrasisinin Araplar içindeki siyasî kurumuna Şûra deniyordu. Şûra, Arap meclisinin adıydı. Şûra'ya, göçebe savaşçıları kadın erkek ayrımı olmaksızın birlikte katılıyor, kararları birlikte alıyorlardı. Yapılacak önemli bütün savaşların ve toplumun geleceğine ilişkin kararların merkezi Şûra idi. Savaşçıların lideri de bu kararlara uymak zorundaydı.

Şûra sistemi, İslâm öncesi dönemin mirasıydı. Bu sistem Hz. Muhammed ve dört

halife döneminde de devam etti. Hz. Ali ile Muaviye arasındaki kavga bu sistemin sonunu da beraberinde getirdi. Üçüncü Halife Hz. Osman dönemine gelindiğinde, İslâmiyet bir devlet dini haline gelmiş, İslâm ileri gelenleri de eski yoksulluk günlerini geride bırakarak zenginleşmişlerdi. İslâmiyet yayılıp yeni topraklar kazandıkça, alınan ganimetlerin büyüklüğü de buna bağlı olarak artıyordu. Biriken bu malî ve siyasî güç, Arabistan'da yeni bir dünyanın habercisiydi. Artan malî ve siyasî güçle, İslâmiyet bir devlet sistemine dönüşmek durumuna gelmişti. Üçüncü Halife Hazreti Osman, içinde bulunduğu durumu kavramış ve yeni bir devletin hazırlıklarına başlamıştı. Sınıflar arası eşitsizliklerin de arttığı bu dönemde, sıkı bir devlete ve disiplinli kurumlara ihtiyaç hissediliyordu. Tabii bu, aynı zamanda kadınların da eski özgür dönemlerinin sona ermekte olduğunun işaretiydi.

Artık geçmişin göreceli eşitlik günleri geride kalmıştı. Şimdi, düzenli ordusu, ayrıcalıklı yönetici tabakaları, büyük malî gücü olan ve doğal olarak yoksulları aşağı iten, onları fitre ve zekât yoluyla dine bağlayan yeni bir sistem vardı. Tarihin çarkı devletleşme ve feodalleşme yönünde işliyordu. Peygamber'in damadı Hz. Ali'nin bu gelişmeye karşı, eski göreceli eşitlik geleneklerini içeren Şûra sistemini savunmasının başarı şansı ne yazık ki yoktu. Nitekim Hz. Ali ve çocukları kaybettiler, Hz. Osman'ın ve Muaviye'nin çizgisi İslâmiyet'e hâkim oldu. Hz. Ali'nin yenilgisiyle noktalanın tarihî süreç, kadınlar açısından da bir dönüm noktası oldu. Hz. Ali'nin durumu, bir ölçüde Osmanlı İmparatorluğuna başkaldıran Şeyh Bedrettin'e ve diğer isyancıların durumuna benzetilebilir.

Onlar, eski göçebe geleneklerinin ve eşitlik günlerinin özlemine dile getiriyorlardı. Ama

yoksulların eşitlikçi bir iktidarı kalıcı olarak kurabilmelerinin tarihî ve sosyal koşulları olmadığı için kaybettiler. Hz. Ali, İslâm aristokrasisi içinden geldiği için daha sonraki yoksul ayaklanmalarının önderleri kadar radikal değildi. Onu bir İslâm reformcusu kabul etmek tarihi gerçeğe uygun düşer.

Hz. Muhammed, İslamiyet'i ilana giriştiğinde göçebe demokrasisi içinde yaşayan bir Arap toplumunda iktidar mücadelesi yürütüyordu. Kendisi de başlangıçta bu gelenekleri sürdürerek ve bu geleneklere dayanarak bir savaş yürüttü ve güç kazandı. O da göçebe klanının şefi gibi ganimetin beşte birini alıyor, Şûra'nın kararlarını benimliyor, kadın erkek İslâm savaşçıları önünde kılıç sallıyordu. Bu nedenle kadınların inisiyatifli davranmalarını belli sınırlarla da olsa kabul etmek zorundaydı Tüm eski gelenekleri bir günde ortadan kaldıramazdı. Zaten başlangıçta kadınların savaşçılığına ihtiyacı da vardı.

Yukardaki tabloya rağmen devletleşme, sınıflar arası uçurumun derinleşmesi Hz. Muhammed'le başlamıştır. Dönüşümün çıkışını Hz. Muhammed vermiştir. Kadınlar açısından da ilk olumsuz adımlar bu dönemde atılmıştır. Nitekim kadınları göçebe savaşçılığının özgür ortamından çadırlara ve peçelerin ardına kapatmanın ilk emirleri Hz. Muhammed döneminde belirginleşmiş ve Kuran'da yer almıştır. Örtünme suresinden, kadınların dövülebileceği hükmüne kadar uzanan bir dizi eşitsizliği içeren kadın aleyhtarı hükümler Hz. Peygamber'in yaşadığı dönemde ve onun gününde yasallaşmıştır.

Kadınlar açısından bakarsak, bir yandan eve kapatılıp örtünmeleri için yeni emirler Kuran'da yer alırken bir adım geri atmışlar, ancak örtünmeye ve diğer eşitlikçi olmayan hükümlere de direnmişlerdir. Bu yüzden,

örtünmenin ve diğer kadın aleyhtarı hükümlerin en gevşek uygulandığı ve kadınlara en az yaptırıma başvurulduğu dönem Hz. Muhammed dönemi olmuştur. Hz. Muhammed döneminin kadınları, bütün emirlere rağmen başı açık gezmekten, erkeklerle gündelik yaşam içinde birlikte olmaktan geri durmuyorlardı. Kapanmayla, açık gezmeye, toplumsal ve gündelik yaşamın dışına itilmekle, bunu kabullenmemek arasında gidip gelen bir hayat sürüyorlardı. Bu tutum Hz. Muhammed sonrasında da bir ölçüde devam etmiştir. Bu tarihsel gerçek, günümüzde Müslüman kadınların da dikkatini çekmiş ve erkek baskıcılığına karşı çıkmalarına dayanak sağlamıştır.

Kadınlar açısından en kötü dönem İslâm bağınazlığının zirveye çıktığı Abbasiler dönemi olacaktır. Son zamanlarda İslâm dünyasında ortaya çıkan, kadın haklarıyla İslamiyet'i bağdaştırmaya çalışan bazı kadın yazarlar, Hz. Muhammed dönemini örnek göstererek bu döneme dönülmesi çağrısında bulunuyorlar. Onlara göre İslâm tarihinin en özgür dönemi Hz. Muhammed dönemidir. Bu dönemin kadınlarının inisiyatifli, atılgan olmaları ve örtünmeyi büyük ölçüde reddetmeleri kadın yazarların örnekleri arasındadır.

Kadın yazarlara göre, daha sonraki dönemlerde bu çizgiden sapıldı ve İslâm tarihi kadınlar açısından bir kâbusa dönüştürüldü. Hz. Muhammed bu nedenle örnek alınması gereken siyasî önderdi, onun yaşadığı yılları iyi incelemek, İslâm'ın başlangıcındaki günleri yeniden canlandırmak gerekirdi. İslâm'ın etkili olduğu ülkelerde, kadın yazarların özgürlük mücadelesinde bir tutamak elde edebilmek için böyle davrandıkları anlaşılıyor. Söyledikleri bir anlamda doğru kabul edilebilir. İlerdeki bölümlerde Müslüman kadınların bu çabalarına ilişkin bir dolu örnekler sunacağız.

Hız. Muhammed'den sonraki İslâm tarihine bakınca, kadının göreceli olarak en özgür olduğu dönemin onun yaşadığı yıllar olduğu söylenebilir. Ama İslâm öncesi Arap toplumunda kadının daha da özgür olduğu da bir gerçektir. İslâm düşünürlerin Cahiliye adını verdikleri çağda, kadınların daha çok hakları ve etkinlikleri vardır. Araştırmamız boyunca bu konuda çok sayıda örnek vereceğiz. Örneğin Mekkelilerin taptığı üç putun, Lat, Uzza ve Menat'ın üçü de dişidir. Putların dişi olması Kuran'da bir hakaret olarak dile getirilmektedir. Yine daha sonra alıntılarla göstereceğimiz yazılarında İslâm düşünürleri, İslâm öncesi Arap toplumunu kötülerken, örnek olarak kadınların başları açık gezdiklerini, erkeklerle rahatça ortalıkta konuşup güflüştüklerini anlatırlar. Hız. Muhammed Mekke'yi dize getirdikten sonra şehrin anahtarlarını iki kadından teslim alır. Bu örnek İslâm öncesi Arap toplumunda kadının siyasî yaşamdaki yerini göstermesi bakımından önemlidir. Şehrin anahtarını elinde tutmak bir iktidar ve güç işaretidir.

Hız. Muhammed'den önce Arap kadınlarının daha özgür olduğunun en önemli kanıtlarından birisi de O'nun ilk eşi Hız. Hatice'nin yaşamıdır. Hız. Hatice, babası henüz hayatta iken ticaret yapan dul bir Arap kadındır. Kendi geçimini özgürce sağlamakta, kimseye bağımlı olmadan yaşamaktadır.

Ticaret yapan, kendi geçimini kendisi sağlayan kadın İslâm öncesi Arap toplumunda vardır. Daha sonra, çadırlara ve peçelerinin arkasına itilip, erkeklerle konuşma ve görüşmelerine büyük sınırlar konan kadınların durumuna bakınca, tüccar kadının ne demek olduğu daha iyi anlaşılır.

Hız. Hatice, yalnız tüccarlığıyla değil, Hız. Muhammed'le evlenirken gösterdiği inisiyatifle de İslâmiyet öncesi kadının, iddiaların

aksine özgür olduğunu kanıtlar. İslâm kaynaklarına göre Hz. Muhammed'i beğenen ve onunla evlenmeye ilk karar veren Hz. Hatice'dir. Önce Hz. Muhammed'e haber salmış, daha sonra babasını da bu evliliğe ikna etmiştir.

Hz. Muhammed'in babası ile anası hakkında tarih kitaplarına geçen bilgiler de İslâm öncesi ilişkileri göstermesi bakımından ilginçtir. Maxime Rodinson, Arap kaynaklarına dayanarak yazdığı Hazreti Muhammed adlı kitabında şunları aktarıyor: "Öyle anlaşılıyor ki, Amina (Muhammed'in annesi) kendi klanında kalmış ve Abdullah (Muhammed'in babası) Arap geleneklerine uygun olarak, karısına zaman zaman ziyaret etmiştir." (7)

Rodinson'un bu saptaması İslâm öncesi toplum yaşamına ilişkin çok önemli ipuçları veriyor. Çocuğun asıl sahibi annedir. Hâlbuki Kuran esas sahibin baba olduğunu belirtir. İkincisi, erkek karısını ancak zaman zaman ziyaret edebiliyor. Rodinson, bunun İslâm öncesi bir Arap geleneği olduğunu söylüyor.

Kadının kendi klanında kalması ve dışardan bir erkekle evlenip, onun kendisine gelmesi, anaerkil toplumları andıran bir ilişki biçimine işaretler. Bu ilişki biçiminin daha ciddi araştırılması ve derinleştirilmesi gerekiyor. Ancak bu küçük örnek bile, kadının İslâm öncesi Arap toplumunda daha geri bir konumda olmadığını göstermesi bakımından önemli bir ipucudur.

Yüksek İslâm Enstitüsü eski müdürlerinden Ahmed Davudoğlu ve İstanbul eski müftülerinden A.Fikri Yavuz'un üzerinde önemle durduğu, İslâm'da Kadın Tesettür ve İzdivaç adlı kitabında müftü Hüseyin Erdoğan, Cahiliye adını verdiği İslâm öncesi dönemi anlatırken, bu dönemin kötülüklerini şöyle dile getirir:

"Cahiliye devrinin erkekleri, kadın ve kızlarını yabancı erkeklerden kıskanmazlardı. Yabancılarla arkadaşlık yapmalarını hoşgörülerdi." (8)

Bizzat bu alıntı bile kadınların daha özgür olduğunu kanıtıyor. İslâm öncesi muta evliliği adı verilen geçici evlilik biçimi de daha sonrasıyla karşılaştırıldığında kadınlar için olumlu sayılacak bir ilişki biçimidir. Muta evliliğinde, kadın ve erkek bir süre evlilik ilişkisi kurmaya karar veriyorlar ve bu ilişkiyi istedikleri zaman bitiriyorlardı. Aralarında yaptıkları bir sözleşmeyle ve iki tarafın rızasıyla gerçekleşen bu evlilik kadına inisiyatif tanıyordu. Çünkü İslâmi evlilik yasasına göre kadının, babasının ya da onun yerini tutacak velinin izni olmadan evlenmesi mümkün değildir. Muta evliliğinin özgür cinsel ilişki gibi çok ileri özellikler içermesi o gün açısından önemlidir. İslâm kaynaklarından öğrendiğimize göre, Muta evliliği Hazreti Muhammed döneminde yasaklanmıştır.

Örtünme âyetinin Kuran hükmü içinde yer alması da, kadınlar aleyhine atılan önemli adımlardandır. Örtünme emriyle birlikte, önce Hz. Muhammed'in eşleri, daha sonra bütün İslâm kadınları kapanmak zorunda kaldılar. Hz. Muhammed, Medine Camii etrafındaki çadırlarda, eşleriyle birlikte yaşıyordu. Savaşlar kazandıkça ve saygınlığı arttıkça, onu görmeye gelen, bağlılığını bildirmek isteyen insan sayısı artıyordu. Bu ziyaretler sırasında Hz. Muhammed'in eşleri de sohbetlere katılıyor, düşüncelerini belirtme olanağı buluyor ve etkili oluyorlardı. Ama artık düzen değişiyordu, İslâmiyet bir devlet haline dönüşüyor, Arap göçebeleri toprağa yerleşiyor, düzenli ev yaşamı ortaya çıkıyordu. Kadınlar artık ortalıkta dolaşp, siyasî ve gündelik yaşama katılma alışkanlıklarını bırakmak zorundaydılar. Kadın kapatılacaktı. Ahzab suresinin örtünme âyetleri bu sırada

emredildi ve Peygamberin eşleriyle ilgili bir dizi önlem uygulanmaya koyuldu. Kadınları eve kapatmak misyonunu yüklenen bir dinin ifadesi de bu mantığa uygun olacak, erkeklere seslenecektir. Bu doğaldır, Kuran'ın erkek felsefesinin altında böyle bir gerçek yatıyor.

Kuran'dan sonra elimizdeki en eski yazılı İslâm kaynakları Sahihi Buharî ve Sahihi Müslim'dir. Bu kitaplar, Hz. Muhammed'in ölümünden yaklaşık yüzyıl kadar sonra derlenmiş ve yazılı hale getirilmiştir. Buharî ve Müslim bu eserlerini hazırlayabilmek amacıyla binlerce rivayeti topladıklarını, bunları sıkı bir elemeyden geçirdiklerini ve daha sonra yazılı hale getirdiklerini anlatırlar.

Kuran ile diğer iki temel belgenin yazılı hale gelmesi arasında geçen yüzyıllık fark, anlayışlara da yansıyor. Örneğin Kuran'da kadınlar hakkındaki hüküm ve ifadeler, sonrakilere oranla daha yumuşaktır. Kadınlara ilişkin üslup göreceli olarak ılımlıdır. Hz. Muhammed'den aktarılan ve daha sonraki kitaplara geçen hadisler ise Kuran'a göre oldukça serttir. Örneğin zina suçunun Kuran'daki cezası yalnızca yüz değnek iken, Hz. Muhammed'in hadislerinde bu suçun cezasının taşıyarak öldürme (recm) olduğunun belirtilmesi de önemli bir anlayış farkıdır. Bu farkın nereden ileri geldiğini şöyle yorumlamak çok da yanlış olmaz: İslâmiyet'in Hz. Muhammed döneminin kadına yaklaşımı, sonrası ile karşılaştırıldığında oldukça yumuşaktır.

Sertleşme süreç içinde olmuştur. Hz. Muhammed'den aktarılan hadisler ise O'nun döneminde yayınlanmadığı için, onu yayınlayanların anlayışlarına uygun bir elemeye tâbi tutulmuştur. Büyük bir olasılıkla Hz. Muhammed'in kadınlara ilişkin en uzlaşmaz ve keskin hadisleri toplayıcılar tarafından kendi yaşadıkları döneme uygun düştüğü için

seçilmiş, ayıklama sırasında daha yumuşak hadisler elenmiştir.

Selçuklu veziri Nizamülmülk'ün Hz. Muhammed'in hadisini örnek göstererek kadınlara düşmanca bir tutum sergilemesinin altında da aynı tarihî gelişmenin izleri görülür. İslâmiyet, Arap dünyasında bir devrin sonu, yeni bir devrin başlangıcıdır. İslâmiyet, Arap toplumunda göçebeliliğin ezilip feodal imparatorluğun kurulmasının ideolojisi, felsefesini içerir. Kuran bu geçişin anayasası olarak bir anlam ifade eder. İslâm ideolojisi, diğer tüm tek tanrılı dinler gibi erkek egemen bir ideolojidir. Kadın, İslam'la birlikte iddia edilenin aksine statü kaybına uğramış, birçok hakkını yitirmiş, toplum hayatının dışına itilmiştir. Biz araştırmamızda bu anlayışın adım adım nasıl şekillendiğini ve sistemleştiğini incelemeye çalışacağız.

Erkekler Kadınlardan Üstündür

Erkekler kadınlardan üstün müdür? İslâm dünyasının belki de en ilgi çekici tartışmalarından birisidir bu. İslâm savunucuları kadın erkek eşitliği tartışmalarına sıcak bakmıyorlar. Onlara göre, bu tartışmalar, İslâmiyet'i karalamak isteyenlerin zorlamalarıdır.

İslâm çevresinin kadın yazarları ise eşitsizlik iddiasının gerçeğe uygun olmadığını, Kuran'ın bu konuda taraf tutmadığını söylüyor. Mart 1988 tarihli 144 sayılı Sur dergisinde konuyu inceleyen kadın yazarlardan Asiye Dilipak şöyle diyor: "Kadın ve erkek bir bütünün iki parçasıdır. Birarada varolmak zorundadırlar. Üstünlükleri de takva (dine bağlılık ve eğitim) iledir."

Aynı dergide yazan bir başka kadın yazar da benzer şeyler söylüyor: "İki şeyin eşit olabilmesi için aynı cinsten olması gerekir.

Kadın ve erkeğin fiziksel tabiatlarının farklı olduğu malûmdur... Ruhsal eşitliğe gelince Kuran-ı Kerim'in bildirdiğine göre takvada kim ileri ise, o üstündür."

Kadın yazarlardan bir diğeri de şöyle diyor: "Bu meyanda kadın ve erkeğin eşitliği söz konusu olamaz. Her ikisinin de değişik konularda birbirlerine üstünlükleri mümkündür."

Kuran'da ve hadislerde erkeğin üstünlüğünü belirten ifadeler ve kadınların günlük yaşamlarında ortaya çıkan erkek üstünlüğü, son yıllarda bizzat kadınlar tarafından sorgulanmaya başlandı. Şimdiye kadar kadınlardan ve İslâm dünyasının dışından gelen eleştirilere hep erkekler cevap verdiler. Ancak, Müslüman kadınların tartışmalara katılması sorgulamanın boyutlarını derinleştirdi.

Bu kez devreye İslâmcı çevrelerin kadın yazarları girdiler. Kadın yazarların çabası İslâmcı kadın çevreleri içinde son yıllarda ortaya çıkan eşitlikçi cereyana karşı bir set oluşturma amacını taşıyor. Onların perspektifleri de bu yüzden erkek bakış açısının sınırlarını aşamıyor. İslâm düşünürleri, eşitliğin Kuran-ı Kerim'de yazılı olduğunu bu sorunun 1400 yıl önce çözüldüğünü iddia ediyorlar.

"Bakara suresinin 187. ve 228. âyetlerinde kadın ve erkeğin birbirinin ayrılmaz parçası, yardımcısı ve elbisesi olduklarını ifadeyle Kuran gerçek eşitliği sağlamıştır. Nisâ suresi 129, Ahzab suresi 35. ve Mümtehine suresinin 12. âyetlerinde, kadının Allah emirlerinin muhatabı olması bakımından da erkekle eşit olduğu bildirilmekte, kadın ruh ve bünyesine uygun olarak gerçek eşitlik, değer ve şahsiyet verilmiş oldu."

1984 yılında Şelale Yayınevi tarafından basılan İskilipli Muhammed Atif adlı din adamının İslâmî Tesettür adlı kitabında kadın-

ların erkeklerle eşit olduğu yukardaki sözlerle açıklanıyordu.

Müslüman düşünür ve yazarlarının, kadın erkek eşitliği ve erkeğin üstünlüğü tartışmalarına yaklaşımında, bazı çelişkiler bulunduğu dikkatli bir göz tarafından hemen anlaşılıyor. Kuran'ın erkek üstünlüğünü savunduğu eleştirilerini en baştan reddediyorlar. Üstelik Kuran'ın kadınıla erkeği eşit gördüğünü, onları Allah'ın eşit yarattığını söylüyor, bu konuda alıntılar gösteriyorlar. Kadınıla erkeğin eşitliğine yönelik açıklamalarının bir yerine gelince, gerçek anlayışları su yüzüne çıkıyor ve Kuran'ın eşitsizliği savunan tezlerini gerekçelendirmeye başlıyorlar. Tıp ve psikoloji bilimini de iddialarına tanık olarak gösteriyorlar. Hemen bütün kitaplarda ve savunmalarda benzer ifadelerin kullanılması da dikkat çekicidir.

Önce Kuran'ın eşitliğe örnek olarak gösterilen surelerine bir göz atalım. "**Oruç tuttuğunuz günlerin gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız (cinsel ilişki) helâl edildi. Onlar sizin örtünüz, siz de onların örtülerisiniz. Allah nefsinize güvenemeyeceğinizi biliyordu. Bu yüzden tövbenizi kabul etti sizi affetti. Artık onlara yaklaşabilirsiniz. Allah'ın size yazdığını dileyin...**" Bakara Suresi 187

"**Boşanan kadınlar üç aybaşı hali beklerler. Allah'a ve ahiret gününe inanmışlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helâl değildir. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse kadınlarını tekrar almaya tam hakları vardır. Kadınların hakları geleceğe uygun bir şekilde görevlerine denktir...**" Bakara Suresi 228

"**Erkek olsun kadın olsun inanmış olarak kim hayırlı işler görürse cennete girerler.**" Nisâ Suresi 124

"Şüphesiz ki Müslüman erkeklere ve Müslüman kadınlara, inanan erkeklere ve kadınlara, itaat eden erkeklere ve kadınlara, doğru sözlü erkeklere ve kadınlara, sabırlı erkeklere ve kadınlara, sadaka veren erkeklere ve kadınlara, gönülden bağlanan erkeklere ve kadınlara, oruç tutan erkeklere ve kadınlara, iffetlerini koruyan erkeklere ve kadınlara, Allah'ı çok anan erkeklere ve kadınlara, işte Allah bunların hepsine mağ-firet ve büyük mükâfat hazırlamıştır." Ahzab Suresi 35

"Ey peygamber, inanan kadınlar hiçbir şeyi Allah'a eş koşmamak, hırsızlık etmemek, zina yapmamak, çocuklarını öldürmemek, kendi çocuklarından başkasını kocalarına 'ben doğurdum' diye tanıtip iftira etmemek ve sana karşı gelmemek şartıyla biat etmeye geldikleri zaman onlarla biatlaş."

Mümtehine Suresi 12

Kadın erkek eşitliğine örnek gösterilen bu âyetler, Kuran'ın 6666 adet âyeti arasından büyük bir özenle ayıklanmış 5-6 ayetten ibarettir. Bu âyetlerde bile kadın erkek eşitliğini kanıtlayan herhangi bir ifade bulmak kolay değildir. Bakara suresinde geçen, "onlar sizin örtünüz, siz de onların örtülerisiniz" sözcükleri birçok yazar tarafından eşitliğin en temel ifadesi olarak gösterilir.

Oysa görüldüğü gibi bu âyet, kadın ve erkeğin Ramazan ayında nasıl bir cinsel ilişki yolu izleyeceklerini anlatmaktadır. Kadının erkekle eşit olduğunu gösteren herhangi bir ibaresi de yoktur.

Bakara suresinin 228. âyeti ise iddia edilenin tersine erkek üstünlüğünü kanıtıyor. Kocaları, boşadıkları kadınlarını istedikleri zaman geri alabiliyorlar. Bunun neresi kadın erkek eşitliğidir? Nisâ suresinde kimlerin Cennete gideceği anlatılmaktadır. Kadının da

Cennete gitme hakkının bulunması bir eşitlik anlamı taşımaz. Mümtehine suresinde Hz. Muhammed'e "kadınlar sana geldiği zaman onlarla konuş, biatlaş" der. Yani kadınların Hz. Muhammed'i ziyaretine izin veriliyor. Bu yalnızca, peygamberi ziyaret etme eşitliği anlamına gelebilir. Kaldı ki, böyle bir ziyaret bile kadınlar için bu sure yoluyla özel izni gerektiriyor. Ahzab suresinde Allah'ın emirlerini yerine getiren ve ona boyun eğen kadına ve erkeğe büyük mükâfatlar verileceği söyleniyor. Burada kadını erkek arasındaki ilişkinin eşitliği değil, Allah'ın vereceği ödüllerin iki cinsde de dağıtılacağı anlatılıyor.

Bir sonraki bölümde İslâm'a göre neden erkeklerin kadınlardan üstün olduklarını inceleyeceğiz.

Kaynakça:

- (1) Dürrettil Vaizin (aktaran Osman Ermiş), Aydın Yayınevi, 1976, 1. cilt, ikinci baskı, s. 121
- (2) age. sayfa 151-152
- (3) Cemil Sena "Hazreti Muhammedin Felsefesi" İst. 1979, s.444
- (4) Riyazüs Salihin, Diyanet İşleri Yayınları, 1. cilt, 1972, s. 320
- (5) Asiye Dilipak, İslâm Feminizmi Olmaz, Sur dergisi, Mart 1988
- (6) Prof. Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da Kadın, Yağmur Yayınevi, İst. 1984, 14. baskı, s. 1-2
- (7) Maxime Rodinson, Hazreti Muhammed, Hür Yayın, Mart 1980, s. 40
- (8) Hüseyin Erdoğan, İslam'da Kadın Tesettür ve İzdivaç, Çelik Yayınevi, İst 1983, s.55

Nasıl Düşünmeliyiz?- II

Çeviren: Nelda Bayraktar

Geçen ay, "Nasıl Düşünmeliyiz" başlığı altında, argüman oluşturmanın temelinde hangi ilkelerin bulunması gerektiğini yazmıştık. Argüman oluşturmaya çok erken yaşlarda başladığımızdan söz etmiş ve dolayısıyla gerçek hayatta bir argümanı doğru temeller üzerine oturtmanın başarımız için de çok önemli olduğunun altını çizmiştik. Buradan yola çıkarak da sizlere çeşitli argüman modelleri sunmuştuk.

SONUÇLARA HITAP ETMEK

Yalnızca sonuçlara hitap ederek, bir argüman oluşturabilir veya daha normal olarak birisinin bakış açısına karşı argüman oluşturabilirsiniz. Bu tarz argümanlar normalde iki farklı forma sahiptir. Birisinin ortaya koyduğu argümanın nihai sonuçlarına hitap edebilir veya bir başkası tarafından öne sürülen eylemin akışından gelen ve arzu edilmeyen sonuçlara hitap edebilirsiniz. Bir başkasının pozisyonunun sonuçlarının yanlış ya da tutarsız olduğunu gösterebilirsiniz, kendinize ait güçlü bir karşı argüman geliştirmiş olursunuz.

Aşağıda her iki argüman türünün de nasıl çalıştığını göreceksiniz. Diyelim ki birisiyle Amerika Birleşik Devletlerinin, ne zaman sınır dışı askeri harekât yapacağını tartışıyoruz. Ve diyelim ki, karşınızdaki kişi

Amerika Birleşik Devletlerinin Bosna ve Kosova'ya yapacağı müdahalenin ahlâki bir zorunluluk olduğunu çünkü orada olup bitenlerin insani açıdan felâket olduğunu iddia ediyor. Siz de sonuçlara hitap ederek, karşıt bir argüman geliştirebilirsiniz burada. Şöyle ki: eğer siz ülkelerin sınır dışı askeri müdahalelerine ahlâki bir zorunluluk olarak bakıyorsanız o zaman sadece ABD değil, pek çok diğer ülke, kendi ahlâki yargılarına göre sürekli olarak bir diğer ülkeye müdahale ede-

bilir, işgal edebilir. İşte bu sonuçlardan yola çıkarak, sonuçlara hitap eden bir argümandır. Eğer argümanınızın sonuçları kabul etmeyeceğiniz kararlara götürürse sizi, argümanınızın ses getirmeyeceği tümüyle açıktır.

Argüman biraz daha farklı bir şekilde de çalışabilir. Yukarıdaki örneği yeniden ele alalım örneğin, birisi ahlâki zorunluluk gereği askeri müdahalenin arzu edilir bir şey olduğunu savunuyor. Siz de buna karşıt bir argüman geliştirerek böylesine bir politikanın, ülkenin kendisine vereceği en büyük zarar olduğunu savunabilirsiniz: Müdahalenin amacı barış ve düzen getirmektir ancak kendi ahlâki zorunluluklarına göre bir başka ülkeyi işgal eden ülkelerin barış ve düzen dolu dünya yaratmaları zordur. İşte bu sonuçlardan elde edilen bir argümandır ama biraz daha farklı bir şekilde. Burada karşınızdaki kişinin argümanının sonuçlarının arzu edilmeyen veya tutarsız olduğunu tartışmıyorsunuz, ama argüman tarafından üretilen eylemin sonuçlarının kişinin ulaşmaya çalıştığı esas hedefi zayıflatacağını savunuyorsunuz.

Düşündüğünüz Şey O Değildir !

Argüman üretmenin bir diğer formu ise, belki de en basiti, vakanın somut verilerine hitap etmektir. Bu form en bilinenidir. Film-lerden hatırlarsınız: Başrol oyuncusu kadın, adamı aşağılık birisi olmakla suçlar. Adam ve yardımcı kadın oyuncu aslında kendilerinin yeni bir dans adımı öğrendiklerini söyleyerek, suçlamayı reddederler. Diğer bir deyişle, bazı şeyler hiç de gördükleri gibi değildir. Bu tarz argümanlar gayet iyi çalışırlar. Özellikle de somut veriler üzerindeki hâkimiyetiniz karşınızdakine göre sağlamsa, eliniz güçlü demektir. Ancak bazen bu tarz tartışmalar mantıksal muhakemenin kalitesinden ziyade,

sadece vakanın somut gerçeklerine odaklanırsa, kısır bir tartışmadan öteye gitmeyebilir. Böyle durumlarda, bir otoriteye danışmak veya iyi yazılmış bir kitap, uzman veya diğer bir kaynaktan, gerçekleri daha da somutlaştırmak adına faydalanmak işe yarayabilir.

Argümanınız Yoksa, Liste Yapın

Burada yazdıklarımız elbet ki argüman oluşturmanın yalnızca birkaç örneğidir. Bu konuda çok fazla teknik ve stil varır. Ama esas nokta, düşündüğünüz şeyle ilgili açık, odaklı ve mantıklı nedenler oluşturmanızdır. Elinizi güçlü kılacak şeylerden birisi de bir şeyin doğru ve diğer şeyin neden yanlış olduğunu düşündüğünüze dair nedenleri bir liste halinde sıralamaktır. İyi oluşturulmuş bir argümanı ortaya çıkarabilmek için nedenlerin yazılı olduğu liste çok önemli ve faydalıdır. Bireylerin gerçek bir entelektüel münazaraya katılmaları sadece bu yolla olur, aksi takdirde anlaşmazlıklar kim en fazla bağırarak noktasına gelir ki, bu da sizi kim en iyi düşünen noktasından uzaklaştırır.

Argümanları Eleştirmek

Artık argüman oluşturmak için gereken bazı araçları bildiğimize göre, bir başkasının argümanını nasıl değerlendirebiliriz ya da kendi argümanımızın ses getireceğinden nasıl emin olabiliriz? Genellikle başkasının argümanını çürütmenin, kendi argümanımızı oluşturmaktan daha kolay geldiği söylenir ama bu doğru değildir. Çok iyi muhakeme edilmiş eleştirileri ortaya koymak bu kadar kolay olsaydı, insanlar daha fazla tartışır ve daha az bağırırdı. Gerçek şudur ki, bir argümanın keskin, dürüst ve iyi muhakeme edilmiş eleştirisi, kendinize ait bir argüman oluşturmak kadar zordur.

Aşağıda karşınıza çıkan her hangi bir argümanın mantıklılığını değerlendirebileceğiniz bazı stratejiler bulacaksınız. Bunların tümünü her zaman kullanma ihtiyacınız olmayacaktır. Bazı argümanlar o kadar zayıftır ki, bu sorulardan her hangi birini sorduğunuzda çökerler. Diğerlerini çürütmek için ise, biraz çalışma gerekir ya da argümanın sağlam kurulmuş olduğunu kabul edip, anlaşmaya bile varabilirsiniz. Bu iyidir elbet ki, ancak öncelikle onu eleştirmekle başlayıp sonunda sizin yüksek standartlarınızı karşıladığına kani olduğunuz sürece...

Argüman Kendiliğinden mi Yanlış?

Aristo'ya geri dönecek olursak, argümanlar kendilerini kanıtladıkları veya diğerleri tarafından kanıtlandıklarında ikna edici ve inandırıcı olurlar. Demek ki bir argüman kendini kanıtlayamadığı zaman yanlıştır. Bu tarz argümanlar zaten gerçek değildir. Bunlara basit fikirler, bağırılmalar ya da kendi kendine söylenmeler diyebiliriz. Bunlar en komiğinden en tehlikelisine kadar sıralanırlar. Örneğin "Amerika Birleşik Devletleri Ay'a insan göndermeyi bıraktı çünkü Ay'ın yüzeyi peynirle kaplı" argümanı kesinlikle kendini yalanlayan bir argümandır. Ay sizin de bildiğiniz gibi, peynirden yapılmamıştır ve dolayısıyla bu yanlış bir argümandır ve bu bir başka argümanın doğruluğunu kanıtlamak için asla öne sürülemez. Ya da bunun daha sinsi ve hain olanını düşünelim: "Suç oranı arttı çünkü mahallemize daha fazla sayıda zenci taşındı." Bu da kendini yalanlayan bir argümandır. Bir insanın teninin rengi suç oranının artışına gösterge teşkil etmez. Öyleyse suç oranı artışının Afrika kökenli Amerikalılar'ın bir mahalleye taşınmasından dolayı olduğunu ileri sürmek yanlış bir argümandır.

Bir Argüman Seçici Örnekleri mi Kullanır?

Belirli bir tartışmanın inandırıcı olup olmadığını ortaya koyacak örnekleri herkes bulabilir. Ancak güçlü argümanların en büyük özelliği çok sayıda kanıtın üzerine oturmuş olmasıdır. Diğer bir deyişle belli bir olayı savunmak adına seçilmiş basit birkaç kanıttan ibaret değildirlir.

Varsayımlar Ses Getirir mi?

Kendinize bir argümanın ana hattını takip etmek için neyi varsaymanız gerektiğini sorun. İnandırıcı olmayan gizli varsayımlar var mıdır? Argüman, sadece ortaya konulmaya ihtiyaç duyulan şeyleri mi varsayıyor? İddia edilen fikrin içine gömülmüş alt argümanlar var mıdır? Bu varsayımları tespit etmek ve tartışmayı desteklemek bir pozisyonun etkili biçimde eleştirilebilmesi için hayati öneme sahiptir.

Bir Argümanın Belirli Bölümleri Arasında Net Bir Bağlantı Var mıdır?

Açık ve net bir muhakeme kullanmayıp, dilin çeşitli aşırılıklarını (demagoji gibi) kullanan argümanlara çok dikkat ediniz. Argümanın düğümlendiği yerlere odaklanın. Bunlar karşınızdaki kişinin "İşte bundan dolayı" ya da "Böylece" diye bağlaçlar kullanarak bir iddiadan diğerine geçtikleri noktalarıdır. O halde bu ikisi birbirine mantıklı biçimde bağlanmakta mıdır? Kişi her iki iddia arasında net bir bağlantı kurmuş mudur? Ya da bu bağlaçlar belli bir gerçeği gizlemek için mi kullanılmaktadır?

Gelecek Ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

2014 Yılı Mesajı

Kryon Celsesi

Medyum: Lee Carroll
Çeviren: Necati Tarıman

11 Ocak 2014 Boulder, Colorado

S elâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Bıraktığımız yere geri geldik. Size kalplerinizi açmanızı ve bu sene farklı mesajlar gelmesini ve farklı özelliklerin ortaya çıkmasını beklemeniz gerektiğini söyledüğümüzden beri sadece bir an geçmiş gibi geliyor.

Partnerim kenara çekiliyor. Bu söylediğim onun burada olduğu ve her kelimeyi dinlediği anlamına gelmektedir. Burada size sunulan her şeyin doğru ve kesin olduğunu ve güvendiği bir kaynaktan geldiğini güvence altına almak için, Epifiz bezi aracılığı ile sezgisini kullanmaktadır. Söylenenlerin doğruluğunu teyit etmek için onun kullandığı yol budur ve tüm bu yıllar boyunca da aynı süreç kullanılmıştır. Ama bu bile yeniden ayarlanmaya tabi tutulmaktadır.

Sevgili insanlar size geçtiğimiz yılın bazıları için, aslında pek çokları için, çok zor

bir yıl olacağını söylemiştik. Şimdi size bu bilgileri sunarken bizi kimlerin dinlediğini ve daha sonra kimlerin dinleyeceğini biliyoruz. Sonradan dinleyenler için zaman aslında şimdidir ve onlar celseyi canlı olarak dinlemektedirler. Onlar celseyi ilk kez dinliyorlar veya ilk kez okuyorlar, oysa celsenin gerçekleşmesinin üstünden aylar geçmiş olabilir. Bunun anlamı benim tüm gruba doğrusal olmayan bir zaman çizgisinde aynı anda hitap ediyor olduğumdur. Bu yıl kendilerini nelerin beklediğini bilmek istedikleri için bu mesaja çekilenlerin sayısı sizin düşündüğünüzden çok daha fazla olabilir.

Burada kehânetlerden değil, daha çok potansiyellerden söz ediyoruz. Belirli bir yönde hareket etmekte olan şeylerle ilgili olarak daha büyük bir resim görüyoruz. Ve bu resim bize perdenin her iki tarafında herhangi bir düzeyde değişimi gerçekleştirmeye çalışan 7 milyar ruh tarafından sağlanmaktadır. Söylemek istediğim ilk şey değişimin yavaş

gerçekleştiğidir. 2014 yılını bir dönüşüm yılı veya çok önemli değişimlerin gerçekleştiği bir yıl olarak işaretlemek pek doğru olmaz. Bu yıl aslında bir başlangıçtır, 2012 yılında ekilmiş olan tohumlardan elde edilecek ürünün hasadının başladığı yıldır. Hasadın kendisi yavaş ilerlemektedir. Hasat her bir bitki için tek tek, her bir yaşam için tek tek gerçekleştirilmektedir. Söylenenler aslında genel bir ortalamaya dönük olarak söylenmektedir ve sizler yaşlı ruhlar olarak bunları değişimler sırasında tecrübe edeceksiniz.

İlk olarak size bugün kendinizi nasıl hissettiğinizi sorarak başlamak istiyorum. Enerjide bir değişim hissediyor musunuz? Kimlerin dinlediğinden veya okuduğundan bağımsız olarak hepimizi burada olanı hissetmeye davet ediyoruz. 2013 yılından 2014 yılına geçişte bu gezegenin enerjisinde bir değişim meydana gelmiştir. Sanki karanlık bir odada ışık yakılmış gibi, daha önce mevcut olmayan bir farkındalığın birdenbire ortaya çıkması gibi bir şeydir bu. Bu size ümit vermektedir ama size daha önce bu kelimeyi kullanmamanızı öğütlemiştik.

Şimdi sizin başınıza neler gelebileceği hakkında biraz sohbet edelim. Diyelim ki, bir kazaya karıştınız ve bunun sonucunda yürüme yeteneğiniz olumsuz yönde etkilendi. Yine diyelim ki, kazanın sonuçları başarılı bir şekilde onarıldı. İşte 2013 yılı böyle bir kazaydı. Artık kazanın sonuçları başarılı şekilde onarıldığına göre bundan sonra neler bekleyebiliriz? Buna fizik tedavi denmektedir. Bu hoş mudur? Hoş olabilir çünkü bundan sonra atacağınız her adım bundan önce hiç atamamış olduğunuz bir adım olacaktır. Atacağınız her adım bir öncekinden daha iyi olacaktır. Bu rahatsızlık yaratır mı? Olabilir. Bir çocuk yürümeyi öğrenirken hiç farkında olmaksızın

Akaşında mevcut olan yürüme deneyimini hatırlar. Ama beden ve beyin koordinasyonu tam olarak sağlanamadığı için yürüme denemeleri sırasında ara sıra düşer. Hiç çok sayıda merdivene tırmanmak zorunda kaldınız mı? Tepeye çıktığınızda bazı yerlerde ağrı ve sızı olduğunu fark edersiniz çünkü daha önceleri pek kullanmamış olduğunuz adaleleri kullanmışsınızdır ve artık tepeye geldiğiniz ve tırmanma sona erdiği için de memnunsunuzdur. Ancak, o anda sizin tam farkında olmadığınız husus, bu kez de merdivenlerden aşağıya inmek zorunda olduğunuzdur. Daha sonra aşağıya inersiniz ve aşağıya inerken kullandığınız bazı adaleleri aslında diğer zamanlarda pek fazla kullanmadığınızı ve bu nedenle bu kez de o adalelerin ağrı-maya başladığını anlarsınız.

Size söylemeye çalıştığımız şey yapılacak işlerin olduğudur ve bu işleri yaparken kendinizi tuhaf hissedebilirsiniz. Burada bilinçli olarak acı verici, eziyetli veya zor değil de, garip veya tuhaf kelimesi kullanıldı. Yaşlı ruh, inancın yeni değerler dizisini test ederken senden eşzamanlılığa eskiden olduğundan daha çok güvenmeni istiyoruz. Senden sezgisel düşünceye eskiden olduğundan daha fazla güvenmeni istiyoruz. Diğer yanağını çevirmenin uygunluğunu ve aynı zamanda Tanrı sevgisi gerçeğinin her zaman üste çıkacağını ve bu gerçeğin diğerleri tarafından zayıflık değil, güç olarak görüleceğini bilmek gerektiğini söylüyoruz.

İşte değişim budur. Bu sizin farkında olduklarınızın farkında olmayanların, nelerin olup bittiği ile ilgili algısıdır. Bunun anlamı bu farkındalıkta dünyanın da payının olduğu ve medyum kanalı ile celse yapmaya veya olanlara inanmayanların bile bu değişimi hissettikleri anlamına gelmektedir.

Neler olup bittiğini bilmeyenler açısından bu işler bazen çok korkutucu olabilir. İşlerin sizin düşündüğünüz veya beklediğiniz gibi gitmemesinden dolayı, normal sandığımız yaşamın altüst olmasından dolayı korkmanın ne demek olduğunu hayal edebilir misiniz? Etraflarında görmek istemedikleri şeyleri veya enerjilerin değişip yaşamı sürdürme olgusunu tehdit eder hale geldiğini gören ve çevrelerindeki tek istikrar unsuru olarak sizi bulan komşularınızın, dostlarınızın, iş arkadaşlarınızın veya ailenizin hissettikleri korkuyu hayal edebilir misiniz? Onlar, size baktıklarında yalnız istikrarı değil, aynı zamanda huzuru görmektedirler. Onların ne yapacaklarını tahmin ediyorsunuz? Yapacakları ilk şey size karşı yaptıkları veya söyledikleri ve sizi üzen veya kıran her şeyi unutmak olacaktır. Onlar sizin ceketinizin eteklerine yapışacaklardır çünkü sizde olanın bir parçasını istiyor olacaklardır.

Size söylediklerim doğru ve gerçektir. Bu hemen bugün veya yarın gerçekleşmeyebilir ama sonunda sizin sağlam olarak merkezdeki duruşunuzda mevcut olan gücü göreceklersiniz. Eğer korkular ve dramlar içinde debelenip yuvarlanmamanıza rağmen etrafınızda farkında olduğunuz değişimler gerçekleşiyorsa, bu sizdeki gücün göstergesidir.

Size gezegenin eski yöntemlerinin değişmekte olduğunu söylemiştik. Dürüstlük dışında olan şeyler giderek daha fazla başarısızlığa uğrayacaktır. Yaptıkları her şeyde açgözlülüğü ön plana çıkarmış ve onu takip etmiş olanlar giderek daha sık başarısız olmaya başlayacaklardır. Açgözlülük insan gelişiminin ve evriminin mağara döneminden kalma bir yaşamı sürdürme içgüdüsüdür. Açgözlülük artık yeni enerjinin yaşamı sürdürme veçhesi değildir. Açgözlülük eski,

çirkin ve karanlıktır ve insan onun gerçek mahiyetini görmeye başlayacaktır. Açgözlülük artık işe yarar bir âlet olmaktan çıkacaktır çünkü gerçekten de işe yaramayacaktır. Bu nedenle, dünyada açgözlülük temeline dayalı olarak para kazanan işler bundan böyle sürdürülebilir olmaktan çıkacaktır ve siz bunların hepsini yakın zamanda görmeye başlayacaksınız. Bu bir yaşamı sürdürme veçhesi değildir. Aslına bakarsanız, açgözlülük bunun tam zıddına yol açan bir enerji haline gelecektir. Sizler bunu göreceksiniz, bunu bileceksiniz ve bu yola girmekten kaçınacaksınız.

Bu sözlerle bundan sonraki süre içinde çok dramatik değişimler gösterecek ve şimdi geçerli olan değerler dizisini ortadan kaldıracak olan bazı şeylere gelmiş bulunuyorum. Bu binayı terk etmeniz, arabalarınıza girmeniz ve eve gitmeniz sizin normal hayatınızın parçalarıdır. Bazılarınız metafizik şifa ile uğraşırsınız, bazılarınız çalışmak için fabrikalara, okullara veya hastanelere gidirsiniz. Ben kimin burada olduğunu biliyorum. Size şimdi bunların her birisinin değişeceğini ve eğer gerekli değişimler gerçekleştirilmezse tüm bu işlerin düzgün olarak yürümesini sağlayan paradigmanın işe yaramayacağını söyleseydim, ne derdiniz?

İnanmak zor olsa da bir gün gelecek ve hükümetleri ve iş yerlerini yönetenler çaresizlik içinde ellerini oğuşturacak ve o zamana kadar neleri yanlış yaptıklarını bulmaya çalışacaklar. O gün geldiğinde bu insanlar o zamana kadar hep işe yaramış olan yöntemlerin ve usûllerin artık işe yaramaz hale geldiğini göreceklersiniz. O zaman insanın rol modeli Tanrı sevgisinin merkezinde huzurlu şekilde oturan kişi olacaktır. Bu tüm gezegen çapında geçerli olacaktır. Çünkü yaşlı ruhlar dünyanın her tarafına yayılmış haldedirler.

Onların bazıları yüzlerinin bilinmesini ve kimliklerinin açığa çıkmasını istemedikleri için böyle toplantılara katılmayacaklardır ama yine de bu yolun yolcusu olmaya devam edeceklerdir. Bu sözleri duyanlardan bazıları şu anda dünyada hayal edebileceğiniz en tuhaf yerlerde bulunmaktadır ve şimdi onlara hitap ediyorum. Onlar benim haklı olduğumu biliyorlar, çünkü onlar da nelerin oluş halinde olduğunu görüyorlar. Dolayısıyla sadece bazı konuları işleyeceğim ve kehânette bulunmayacağım. Sizlere sadece potansiyellerin gerçekliğinden söz edeceğim. Söyleyeceklerimden bazılarını önceden duymuş olabilirsiniz ama o zaman bu kadar detayına girmemiştik.

Konuya kilise ile başlayacağım. Sevgili varlıklar, eğer bu dünyadaki dinlerden herhangi birinde lider konumunda iseniz, size vermek istediğim bir mesaj var. Her şeyden önce sizleri insanlık için yapmış olduğunuz hizmetlerden dolayı kutlamak isterim. Eğer içinizde Tanrı sevgisi ile çalışıyorsanız ve amacınız o sevgiye ulaşmak ve ulaştırmak ise, o zaman Tanrı'nın işini yapıyorsunuz demektir. Farklı kültürler farklı şeylere farklı tepki ve yaklaşım gösterirler ve aslında insanlığın farkı da buradadır zaten.

Tanrı sevgisi bakabildiğiniz ve görebildiğiniz her yerdedir. Tanrı sevgisi havralarda, kiliselerde ve camilerdedir. Bunların hepsinde de şifa olayları gerçekleşmektedir. Değişimleri gerçekleştirmek için sizler doğru zamanda ve doğru yerdesiniz ve bunun için ihtiyaç duyduğunuz talimatları sizlere ben veriyorum. Ruhsal veya dinsel önderler Tanrı'nın sağduyusunun takipçisi olmalıdırlar. Onlar örgütlerinin kurallarını ve doktrinlerini derinlemesine incelemeli ve bunları Tanrı sevgisi ile karşılaştırmalıdırlar.

Eğer Tanrı'yı zihninizde korku veya yargılama çerçevesi içinde canlandırıyorsanız veya herhangi bir kişinin size göre doğru olmayan yerde tapındığını, dua ettiğini ve yakardığını düşünüyorsanız, o zaman bu kabullerinizi içinizde bulunan Tanrı sevgisinin ışığında yeniden gözden geçirmeli ve gerekli değişimleri gerçekleştirmelisiniz. Eğer bunu yapmaktan kaçınırsanız, şimdiki dek tabii hakkınız olarak addettiğiniz her şeyi kaybedeceksiniz.

Bu aslında çok basittir ve ölçümü de kolaydır. Papazlara, imamlara ve hahamlara kaç kadının ve erkeğin, topluluklarındaki gençler arasından kaç kişinin onlara özenip bu işe soyunduğunu sormak yeterlidir. Eğer grubunuzda böyle bir önderlik için ilginin giderek azalmakta olduğunu görüyorsanız, o zaman bir şeyleri yanlış yaptığınızı itiraf etmenin zamanı gelmiştir, hattâ geçmiştir. Neden tüm kaynakların kurumasının, her şeyin buharlaşıp yok olmasının beklenmesi gerekli olsun ki? Henüz çok geç değilken neden şimdi önlemlerin alınmasına başlanmasın ki? Tüm bunları o muhteşem sevgi ışığı ile mukayese edin ve diğer insanlara o ışığın yok olmadığını, her şeyiyle var olduğunu görebilecekleri yere kadar rehberlik edin. Bu hitap etmek istediğim ve önemli olduğunu bildiğim gruplardan birincisiydi.

Eski yaşamı sürdürme yöntemlerinin ayrılık yarattığını ve yaşamı sürdürme içgüdüsünün dinsel çevrelerde eski yaşamı sürdürme enerjisinin bir parçasını oluşturduğunu daha önce söylemiştim. Ya size şimdi bunun tersinin, yani diğerleri için şefkat göstermenin kilisenizi ayakta tutmak için en önemli faktör olduğunu söylersem ne diyeceksiniz? Ruhsal gelişme Tanrı'nın müşfik sevgisini diğerlerinde görebilmektir ve size bunun için anahtarı olduğunu söylemiştik. Bunu aramak-

tan, bulmaya çalışmaktan vazgeçmeyin.

Şimdi iş adamlarına ve iş kadınlarına hitap etmek ve eski değerler dizisinden, yeni değerler dizisine ve halkın neyi kabul ve neyi reddedeceğinden söz etmek istiyoruz. Büyük grupların yöneticisi konumunda olup da bu celseyi dinlemekte olan tüm iş adamlarına ve iş kadınlarına hitap ediyor ve onlara dikkatle dinleme çağrısında bulunuyoruz. Onların tüm varlıkları neyi hangi ölçüde pazarlayıp satabildiklerine bağlıdır. Bir şeyleri satabilmenin eskiden beri geçerli olan özellikleri vardır. Burada sizi tüketiciden ayrı tutan bir yapı vardır. İşte bu sistem çökmek üzeredir.

Ücretin, başında olduğu kuruluşun performansının başarısına bağlı olarak belirleneceğini herkese ilan eden CEO başarılı olacaktır. İşler nasıl olursa olsun bir kuruluşun başından, diğerinin başına geçip çok büyük ücretler ve primler alan ve gittikleri yerde en önemli işleri oradaki çalışanların işine son vermek olan o eski erkek çocuklar kulübü üyelerinin saltanatı artık yıkılmaktadır. Çünkü bundan böyle bu kuruluşların malları ve ürünleri halk tarafından satın alınmayacaktır. Bunu duyunca kendinizi nasıl hissediyorsunuz? Bu bir değerler dizisi değişimidir çünkü bundan sonra tüketiciler baştakilerin ücretine bakacaktır. Bu genel bir doğru haline gelecektir ve iş sahiplerine ve yöneticilere diyorum ki, eğer yaptıklarınızı ve aldığınız ücretleri açıkla ve ücretleri kuruluşun başarısına bağlı ve orantılı hale getirirseniz, ürünleriniz ve mallarınız kapışılacaktır.

İnsanlar bundan böyle eski insan doğası temeline, hattâ ürününüzün kalitesine dayalı olan seçimler yapmak yerine diğerleri ile rekabet ederken yaratmış olduğunuz bilinç temeline dayalı olarak seçim yapacaklardır. Bu

olacaktır ve sizler bunu göreceksiniz. Kuruluşunuzda işleri artık dürüstlük ilkesi uyarınca ve sağduyuya dayalı kararlar çerçevesinde yürüteceğinizi ve her şeyin sıradan insanların, üretim yapan grupların liderliğini üstlenmiş olan kişilerden beklentilerine uygun biçimde yapılacağını ilan etmekten çekinmeyin. Kapitalist sistemin çökmesi gerektiğini, her şeyin halka ait olması gerektiğini söyleyenler var. Böyle bir şeyin mümkün olabileceği bir gün gelebilir ama o gün enerji böyle olmayacaktır ve o gün, geleceğe bile, daha çok uzaktadır. Onun için şimdilik şu anda geçerli olan yapıları ele alın ve onları şefkatli eylem aracılığıyla tamir etmeye çalışın.

Şimdi de politikacılara hitap etmek istiyorum. Sizin için bazı talimatlarım var. Bunları duyunca sizler bu talimatları uygun bulmadığınızı ve işlerin bu şekilde yürütülmesinin mümkün olmadığını söyleyeceksiniz. Ben de size bunu söylemenizin normal olduğunu çünkü eskilerden aktarılan geleneklerin size haklılık görüntüsü sağladığını söyleyeceğim. Ancak, sizin eski yaşamı sürdürme enerjisinde siyaset yapma yöntemleriniz eskiden işe yarıyordu ama bundan böyle, bu artık mümkün değildir. Bu sözlerle doğruları ifade ettiğimi yakında anlamaya başlayacaksınız.

Siyasetçilerin seçimlerde rakiplerine karşı kullandıkları strateji nedir? Eskiden hangi stratejiler ve yöntemler başarılı oluyordu ve danışmanlarınız size hangi tavsiyelerde bulunuyorlar? Şimdi ben size başka talimatlar veriyorum ve danışmanlarınızın size söylediklerini dikkate almamanızı ve en kısa zamanda benim talimatlarım yönünde hareket etmeye başlamanız gerektiğini söylüyorum. Çünkü danışmanlarınız insan doğasındaki eski farkındalığa ait olan yöntemlerde ustalaşmış oldukları için olaylara at gözlüğü ile

bakmaktadırlar. Eğer benim talimatlarımı takip etmezseniz, önümüzdeki dönemde kaybetmeye mahkûm olacaksınız.

Bundan böyle olumsuz kampanyalara son vermeniz gerekmektedir. Eğer rakiplerinize size saldırırlarsa, onlara aynı şekilde cevap vermek yerine kızmadan, sinirlenmeden ve takallus etmiş yüz ifadesi olmadan, olguları beyan ederek, dürüstlük çerçevesi içinde söyleyeceklerinizi söyleyin. Yeni insan doğasının rakiplere baktığında denge ile denge sızlığı açıkça ayırt edebileceğini ve buna göre karar vereceğini size söyleyebilirim. Eğer biri zorbalık ve kabadayılık gösterisi yaparak saldırıyor ve diğeri dürüstlük temelinde dayalı olarak öfkelenmeden, kızmadan, sükûnetle ve olumlu bir tavır içinde bu karanlık ve kötü niyetli saldırıların onda bir yaralanmaya neden olmadığını gösterecek şekilde gerçekleri ifade ediyorsa, kazanan ikincisi olacaktır.

Eskiden beri geçerli olan geleneksel düşünceye göre dengeli ve olumlu olan bu koşullarda kaybeden olacaktır. Çünkü halk esas olarak dramları hatırlar ama size bunun artık değişeceğini söylüyorum dostlarım. Bundan böyle halkın görüp hatırlayacağı şey dengeli davranış ve onların arzu ettiği liderlik tutumu olacaktır. Halk bundan böyle o öfkeli, çirkin ve saldırgan politikacıyı görmek istemeyecektir. Halk onun yerine bu makam ve mevkiilerde dürüstlük temelinde dayalı siyaset yapan kibar ve dengeli siyasetçileri tercih edecektir çünkü fark yaratacak, iş yapacak ve başarılı olacak siyasetçiler bu grup içinden çıkacaktır.

Şimdi politikacıların "Kryon, kusura bakma ama bunun olması mümkün değil!" dediğinizi duyar gibiyim. Tamam, böyle düşünebilirsiniz

ama sizin geleceğiniz açısından rakibinizin de sizin gibi benim tavsiyeme uymamasını umarım. Çünkü aksi halde iş iştenden geçtikten sonra benim haklı olduğumu anlayacağınız kesindir. Mesele insanların farkındalığının artmakta olmasıdır. İnsanlar kendi tabiatları içinde belirli ölçüde dürüstlük ve saydamlık gerçekleştirmeye başlamışlardır ve bundan dolayı sözünü ettiğim saldırgan politikacılar, onlarda iğrenme ve tikslenme duyguları yaratmaya başlayacaktır. İnsanlar bu politikacıları kendi aralarında kavga ve münakaşa eden şımarık çocuklar olarak görecektir. Siyasetçiler arasında yıldız gibi parlayanlar, böylesine saldırılara aynı yöntemlerle karşılık vermeyenler olacaktır. Zerafet, kibarlık, güçlülük ve denge aranan özellikler olacaktır.

Bundan sonra söyleyeceklerimi pek anlatabileceğiz. Bu gezegen üzerinde çok kısıtlı sayıda mevcut olan bazı insanlara gönderilen çok ince bir mesajdır ve size bu mesajın muhatabının kim olduğunu söylediğimde sizler bu mesajın muhatablarının bu mesajı asla duymayacaklarını düşünebilirsiniz ama yanılmış olursunuz çünkü ben kimlerin dinleyeceği ve kimlerin duyacağı ile ilgili potansiyeli biliyorum. Size söyleyeceklerim sosyal açıdan uygunsuz bile olabilir. Bu nedenle partnerimin yavaş gitmesini istiyorum. Zira böylece belki de kendisine gönderilen mesajlar en az düzeyde tutulabilir.

Şimdi diktatörlere hitap etmek istiyorum. Aslında bunların sayısı da oldukça az ve belki de dünyada diktatörlere de bir şekilde yer (hattâ gerek) var. Çünkü bazı kültürler ve toplumlar henüz modern demokrasinin bazı yönlerden korkutucu ve kafa karıştırıcı olan karmaşıklığı için hazır değiller. Bu toplumların ve insanların bu tip kavramlarla ilgili olarak seçimler yapabilecek seviyeye

gelebilmeleri için bir sürenin daha geçmesi gerekmektedir. Çünkü bu toplumlar çok uzun süreden beri korkuya dayalı diktatörlük rejimi ile yönetilmektedirler. Bu durumda, her şeye hâkim olan ve her şeye karar veren bir liderin olması sanki uygunmuş gibi algılanabilir. Ama bu sosyal uygunluk gerçeğini alışıya etmektedir. Diktatörler, size bundan önce sadece kenarından ve kıyısından dolaşarak söylediğim bir şey söylemek istiyorum ve bunun için hepinize hitap ediyorum. Sizlerin halklarınızı refaha ve bolluğa götürmek ve bu arada çok saygın bir konuma gelebilme, o toplumda ve ülkede belki de en fazla sevilen, saygı ve hayranlık duyulan kişi olabilme fırsatınız var. Bu fırsatı gerçeğe dönüştürebilirseniz, insanlar siz öldükten sonra bile heykellerinize saygı ile bakacak ve sizin için gözyaşı dökceklerdir.

Gezegende hayırlı ve iyiliksever diktatörlük için bir protokol vardır ve bu protokolu inceleyebilirsiniz. Bu protokola göre toplumlarını demir yumrukla yöneten bazı insanlar o toplumu sevmişler, onların zenginleşmesine ve bolluğa kavuşmasına yol açmışlar, herkesin yararlanabileceği bir sistem oluşturmuşlar ve özgür seyahatin önünü açmışlardır. Bundan korkulması gerekmemiştir çünkü dışarı giden insanlar yine geri dönmüşlerdir. Çünkü evlerinde kendilerini daha iyi hissetmişlerdir. İster inanım, ister inanmayın ama bunun için bir protokol vardır. Bu protokolle sınırların nasıl açılacağı, diktatörün nasıl barış sağlayacağı, nasıl halkını seven kibar ve iyiliksever bir diktatör olacağı belirlenmiştir.

Diktatörler, eğer korku ve kontrol ile yönetmeye çalışıyorsanız, günlerinizin sayılı olduğunu size söyleyebilirim. Eğer bana inanmıyorsanız, dünyada sıkıntılarla boğuşan, belâlar çukuruna düşmüş ülkelere bakmanızı

tavsiye ederim. Eğer halklar uyanma aşamasına gelmişse ama orada yönetim demir yumrukla, güç ve korkuya dayalı olarak idare etmeye çalışmaktaysa, oradaki diktatörlerin günleri sayılıdır. Yok, eğer halk sizde hayırseverlik görüyor, size korkuyla değil sevgiyle bağlanıyorsa, eğer hayırseverlik ve iyilikseverlik, denge ve sevgi ile yönetiyorsanız, o halkın size ve ülkesine bağlılığı devam edecektir. O halk o zaman sizi bir baba figürü olarak görecektir ve sizi sevecektir.

Her şeyi lehinize çevirmek ve sahip olmak istediğiniz her şeye yine de sahip olabilmek için elinizde fırsat vardır. Halkınıza şimdiye kadar vermemiş olduğunuz ama verebileceğiniz ne var? Bunun nasıl yapılabileceğini incelemenizi istiyorum. Eğer bunu yapmaz veya yapamazsanız, yerinizi muhafaza edemeyeceksiniz. Bu bir kehanet değildir. Bu bizim gördüğümüz ve muhtemelen gerçekleşecek olan bir potansiyeldir.

Bu yıl sizin içinizden ikisinin sonu gelebilir. Bu söylediklerimi dinlerken aslında bunun doğru olabileceğinizi hiç düşünmüyorsunuz, değil mi? Siz aslında her şeyin yerli yerinde olduğunu, iyiye gittiğini düşünmüyorsunuz. Size alışıya edilmiş veya zor durumda olan liderlerle konuşmanızı tavsiye ederim. Yerlerinden edilmeden hemen önce onlar da her şeyin yerli yerinde olduğunu ve iyi gittiğini düşünüyordular ama derken halklar ayaklandı ve onların başı ciddi derde girdi. Şimdi sizin için fırsat penceresi açıktır ve 2014 yılı değişimi başlatmak için iyi bir yıldır. Şimdi bana haksız olduğumu, sizin soyunuzun, kökeninizin yerinde ve doğru olduğunu ve her şeyin iyi olacağını söyleyebilirsiniz. Ama o zaman ben size işlerin hiç de iyi olmayacağını söyleyeceğim çünkü artık çevrenizde ve ülkenizde farkındalık

değişmektedir ve şimdi sizin işe yaradığını düşündüğünüz şeyler, çok kısa zamanda işe yaramaz hale gelecektir.

Bunlar benim özellikle hitap etmek istediğim gruplardı. Size biraz önce belirtmiş olduğum dünya ile ilgili potansiyeller insan doğasındaki değişimler hakkındaki farkındalık etrafında dolanmaktadır. Bu sadece benim şu anda bulunduğum ABD'de değil, dünyanın her tarafında olmaktadır ve dolayısıyla küresel bir olgudur. Bu nedenle hiç beklemediğiniz alanlarda zorluklarla karşı karşıya kalacaksınız ve bu kısa bir süre içinde olacaktır. İnsanın farkındalığı eski enerjiden uzaklaşmaya başlamıştır. Bu nedenle, bundan böyle karanlıkta debelenip durmak yerine ışığı görmeyi bekleyebilirsiniz.

Bu celsenin bundan sonraki son bölümünde yeniden yaşlı ruha geri dönüyorum. Yaşlı ruha bugün kendisini nasıl hissettiğini soracağım. Yaşlı ruh bu hengâmeden fazla korkuya kapılmadan, endişelerin kendisini alt etmesine izin vermeden ve gecenin üçünde ayağa dikilip başarıp başaramayacağını merak etmeden geçip gidebilmelidir. Ben burada kimlerin olduğunu ve kimlere hitap ettiğimi biliyorum. Bu odada benim sesimi dinleyen ve burada söylediklerimi okuyan her bir DNA şablonu ve her bir ruhta uygunluk vardır. Yaşam için bir zaman, bir sonraki yaşam için bir zaman ve geçiş (ölüm) için bir başka zaman vardır.

Sizler çok farklısınız ve her birinizin kendine özgü yolu vardır. Size şunları söyleyebilirim. Biz sizin kim olduğunuzu biliyoruz ve sizin için tüm istediğimiz Tanrı'nın size uzattığı eli tutmanız, kendinizi geliştirmeye başlamanız, yaşamınızı uzatıp o

bulmacayı çözmek için burada kalmanızdır. Beni dinleyip bu sözlerin onlar için geçerli olmadığını çünkü buradaki pek fazla sürelerinin kalmadığını, üstelik gittikten sonra geri gelmeyeceklerini düşünenler olduğunu, hattâ böyle düşünenlerin bazılarının şu anda odada olduğunu biliyorum. Evet, bunları söylediğinizi ve düşündüğünüzü biliyorum ama diğer taraftan ruhunuzun derinlikleri bunun aksini haykırmaktadır ve sizin de bu ihtişamlı derinliklerden gelen sese kulak verme zamanınız gelmiştir.

Sizler seviliyorsunuz ve burada kalmayı her bakımdan hak ediyorsunuz. Belki de artık sizleri aşağıya çekenlerle değil de, sizleri destekleyen insanlarla birlikte olmanın zamanı gelmiştir. Bu başınız dik olarak etrafta dolaşmak demektir ve cesaret gerektirir. Ama sizler ihtiyacımız olan desteği alacaksınız. Bu sizin başka bir yere taşınacağınız anlamına mı gelmektedir? Benim kimlere hitap ettiğimi biliyorsunuz. Belki de yaşadığımız kentten taşınmanız ve farklı koşullarda yaşamaya alışmanız gerekebilir ama destekten yoksun kalmayacaksınız, yalnız olmayacaksınız ve boşlukta kalmayacaksınız. Çünkü biz sizinle birlikteyiz.

Artık değerler dizisini değiştirmenin zamanı gelmiştir. Bu başlamak için en uygun yıldır. İşletim kelimesi kutsallıktır çünkü içinizdeki kutsallığı keşfetmeye başlıyorsunuz. Kendi kutsal benliğinizi ne kadar çok görür ve şefkat aracılığı ile sahip olduğunuz gücün ne kadar çok farkına varırsanız, yaşamınız o kadar berrak olur, siz o kadar daha uzun yaşarsınız. Şimdi artık gidin, yapın ve olun.

Ve öyledir.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2013 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 80 TL

Yurt dışı 100 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com